

1011 • LISI

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 4

Vožnja proti Trstu

Kočijaž: „Če bi mogel v moj voz upreči še ta dva, ki stojita ob strani, bi mogoče privoziti do Trsta.“

IZ TRSTA

»Zakaj pa so tega premlatili? Mož je vendar vidalijevec!«

»Zmotil se je, pa je slovensko kričal: Trst je naš.«

st.

POT DO BOLNICE

»Kako pridem najhitreje do bolnice?«

»Zavpijte samo: Živela Jugoslavija, pa vas bodo takoj odpeljali tja.«

IZ ITALIJE

»Kaj naj objavimo na prvi strani? De Gasperi še ni odgovoril na Titov govor.«

»Nič ne de. Poiščite v arhivu primeren Ducejev govor in ga predelajte, kjerkoli je govora o osl Rim-Berlin, ostalo ostane neizpremenjeno.«

V UREDNIŠTVU »VOCE DI ROMA«

»Članek, v katerem opisujete včerajšnje spontane demonstracije srednješolcev za priključitev Trsta k Italiji, je res prava mojstrovina dobre reportaže. Žal pa ga danes še ne moremo objaviti.«

»???»

»Veste, srednješolske demonstracije bodo šele jutri.«

NEKJE NA ZAPADU...

— Razmišljam, kako bi rešili tržaško vprašanje?

— Kaj bi le toliko razmišljali! Poglejte, kako so Angleži rešili sudansko vprašanje: kralju Faruku so priznali naslov kralja Egipta in Sudana, Sudancem pa so zagantirali neodvisnost. In problem je rešen!

— Vse lepo. Ampak Jugoslovani nimajo več kralja!

st.

Velikonočni zajček

— Čudni so ti Slovenci! Ne marajo starši pirhov.

POGOVOR V BUSKI VOJAŠNICI PRI ZAJTRKU

»Zvanuška, hočeš še malo kave?«
 »To vendar ni kava, to je čaj.«
 »Norček, kava je!«
 »Ljubček, celo osel bi uganil, da je to čaj.«
 Tedaj pa kuhar zavpije: »Kdo hoče še kakao?«

Vsako čmigo
 so za vino
 že proglajali ljudje;
 zdaj je konec
 tistih časov —
 pristno vince boljše je!
 Tam pri »ORLU«
 v Mariboru,
 pravo vino zdaj dobiš,
 ne v mošnji
 in ne v glavi
 od posledic ne trpiš!

HOTEL OREL

vam k dobri jedi nudi pristna
 štajerska, strokovno negovana in
 šolana vina najboljših kvaliteti!

USPELA POTEGAVŠČINA

Kot letošnjo najuspelejšo aprilsko šalo smatrajo na Dunaju potegavščino, katere glavni je bil avstrijski kominformistični časnik »Volksstimme«. Prvega aprila je nemška ilustrirana revija »Quick« poročala, da lahko Nemci prihranijo pri izdelavi vojaških škornjev lepe količine žebeljev. S kakimi 70 tonami železa, ki bi ga pridobili z varčnejšo porabo žebeljev, bi lahko opremili vso tankovsko divizijo.

»Volksstimme« je nasedla in potegavščino se jo komentirala, češ da je ta stvar nov doraz »mrzličnega oboroževanja zvezne republike.«

MED KOREJSKIMI PROSTOVOLJCI

Starši lajtenant:
 »Kaj boš storil, Fu Ling, če dam povelje: Prostovoljci napreji!«
 »Stopil bom v stran, da bodo imeli prostor za prehod.«

POGAJANJA NA VEKE

Mlada Korejka je dobila službo stroje-piske na pogajanjih v Pan Mun Jomu. Kot mesečno plačo pa so ji ponudili le 50 dolarjev. To se mali Korejki zdi zelo malo in to svoje mnenje tudi odkrito pové. Pa so ji rekli:

»Je že res, da je vaša plača majhna. Toda pomisliti morate, da je to služba za vse življenje...«

„STEYR“

EKSPORTNO IN IMPORTNO
 ZADRUŽNO PODJETJE MARIBOR

Kmet, vzemi sedajle vsaj kratek hip časa,
 preberi vsebino si tega oglasa!

IZVAŽAMO: poljedelske in živinorejske
 proizvode, vino, sadje in predelane pro-
 izvode — zato nam jih prodajajte!

UVVAŽAMO: vse kmetijske potrebščine —
 predvsem razna specialna orodja, vino-
 gradniške škropilnice in razpršilce —
 zato jih pri nas naročajte!

Zapomnite si:

»STEYR«, Maribor, Partizanska c. 6

ZASTARELO

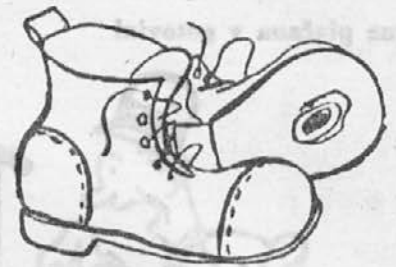
Pokazalo se je, da Franclova preteklost ni preveč čista. Direktor ga je poklical k sebi in ga vprašal:

— Ali je res, da ste bili zaprti zaradi po-
 silstva mladoletnega dekleta?

Franci pa je užaljen:

— Že, toda to je bilo še pod Hitlerjem...!

Še en ruski izum

Najnovejšo prometno sredstvo, ki je pod imenom »Pašol, pašoll« v Rusiji že precej razširjeno.

IZ LISTNICE UREDNISTVA

Med mnogimi nasveti, odgovori in sličnimi odmevi, ki smo jih prejeli od naših bralcev v zvezi z »MARIBORSKIMA OBRAZOMA« v zadnji številki »Totega lista«, objavljamo tokrat samo prispevek Alojza iz Radvanja, ki jo je na naš objavljeni tekst:

Publika naša bi vedela rada,
 kdo od teh dveh v kavarno ne spada,
 takole »pogruntal«:

Pa se oglašil kar hitro je eden,
 da od teh dveh tja ne spada — nobeden!
 Vsem ostalim dopisnikom pa se pristržno zahvaljujemo za poslane domislice, pri mar-
 s katerem smo se res od srca nasmejali.

VSAKOMUR SE LAHKO PRIPETI

— no, pa se je tudi nam.

V naši prvi številki smo objavili sličico in besedilo pod naslovom

GASILSKA SEJA NA PRAGERSKEM,

kjer smo zaradi neresničnih podatkov neodgovornega dopisnika krivično obdelali pragerske gasilce. Njim v zadoščenje in vsem tistim dopisnikom, ki bi hoteli poročati neresničnosti v opomin, izjavljamo, da tista slika in besedilo nista odgovarjali resnici ter da bodo morali v bodoče takšni dopisniki za lažnive podatke odgovarjati sami.

IZ FRANCJE

Sindikalni
 sestanek
 bivših
 ministrov

Pepe:

NAHOD

Seđim v kupeju in imam nahod. Pa je tudi razumljivo: vreme je aprilsko, železniška uprava, ki je vso zimo varčevala s premogom, pa zdaj na pomlad nazarensko kuri po vagonih, tako da mi pot kar curkoma teče po stegnih v čevlje. In kiham. Priznam, zadeva je nerodna. Toda ne gre drugače, moram. Neka notranja sila me žene.

Sopotniki me najprej gledajo užaljeno. Saj je pravzaprav res — v takem javnem prometnem sredstvu ne gre, da bi tako glasno kihali. Kam pa bi prišli, če bi vsakdo v vlaku na tako glasen način izražal svoje notranje občutke! Toda moral sem kihati — in kihal sem.

Ko sem četrť ure tako-le kihal, se je oglasil debel možakar, ki mi je sedel nasproti. »Na zdravje!« je dejal prijazno, meni pa se je zdelo kot da je hotel reči: »No, zdaj pa je res že dovolj tega! Čas je, da prenehaš.« Pa mu nisem mogel ustreči in sem kihal dalje. Njegovemu zgledu so sledili tudi drugi sopotniki in kmalu se je po vsakem mojem »ha-či« oglasil vesel zbor »Na zdravje!«

Pa so se potniki kmalu naveličali neprestanega nazdravljanja in so pričeli deževati navzgor.

»Veste kaj,« mi pravi debela dama na desni, »nič lažjega — vroč čaj pa v posteljo.«

Priznati moram, da je bil predlog kar dober, vendar nekoliko nepraktičen. Nobene postelje ni bilo pri roki in tudi čaja ne. Zato sem kihal dalje.

»Konjak zanesljivo pomaga!« mi zmagozlasno zakliče drugi sopotnik. »Slivovka sicer tudi pomaga, toda konjak je boljši! Ali imate konjak pri sebi?«

»Ne!« sem zahropel.

Tretji sopotnik je segel v žep in privlekel na dan zavojček z bonboni.

»To-le bo pomagalo. Kar lepo se naj v ustih raztopi, pa bo dobro.«

Hvaležno sem ga pogledal. Pa se bonbon v ustih ni imel časa raztopiti in tudi dobro ni bilo. Pri naslednjem napadu kihanja je zletel prijaznemu možakarju, ki je sedel nasproti, v obraz.

Tedaj se je vmešala v pogovor mlada tovarišica. »Veste kaj, zatisnite s prsti obe nosnici. To bo pomagalo.«

Storil sem po njenih besedah, toda zdaj nisem več samo kihal, temveč je naravnost grmele iz vseh odprtih.

Tedaj so pričeli nasveti kar deževati.

»Zadržite dihanje,« pravi prvi.

»Nikar tega, ker ne bo pomagalo — pravi drugi. — Raje globoko dihajte!«

»Sezujite si čevlje in jih vtaknite v mrzice vodote!«

In tako dalje. Ves kupe se je spremenil v posvetovalnico. Vsak potnik je vedel drugo sredstvo proti nahodu.

Le eden je sedel v kotu in se delal kot da se ga vsa zadeva prav nič ne tiče. V svoji stiski sem se končno obrnil tudi do njega:

»Oprostite tovariš, — sem dejal — vsi tukaj-le mi svetujejo različna sredstva proti nahodu — zakaj pa vi molčite?«

Sopotnik se je skromno nasmehnil in odgovoril:

»Ne vem nobenega — sem namreč zdravnik.«

In memoriam!

— Kako lepo, da me na zemlji še niso pozabili. Prav vsake obletnice se spominjo, kadar sem kakšno uganil...

VINSKA SPREGATEV

Ena buteljka — lice zarudil

Dve buteljki — žep se posušil

Tri buteljke — žep ne dovolil

NI IMEL SREČE

Novinar Jaka se je odpeljal na deželo. Stopi v gostilno in naroči juho. Gostilničar prihlača v sobo in pogleda skozi okno, pa pravi Jaki, ki sreba juho:

»Po dežju dišiš!«

Jaka odloži žlico:

»In okus ima tudi tak...«

PO BIROKRATOVIM SMRTI ALI POBOŽNE ŽELJE DRŽAVLJANA

(Prosto po Jenku)

Ko bodo v grob ga djali,
ne zgame se oko.

Ljudje bodo dejali:

Naj gnije pod zemljo!

Z njim vred v grob temačni
nekoč oholi vsi,
postopkov blazno lačni
še akti bodo šli.

Takrat bo zaigralo
srce mi živo spet,
življenje bo bleščalo,
vesel bo celi svet.

OŠTIRJEVA MAKSIMA

(Prosto po Ketteju)

Popolnitev bodi moj edini vzor,

lep dobiček moje delovanjel

Bistra voda bodi mi izvor

sreče — in po delu sladke sanjel

SIJAJEN ČLOVEK

»Ali ni ta človek sijajen?«

»Kje pa. Meni se zdi podoben staremu
plotu.«

»? ? ?«

»Ves je še popisani s starimi parolami
režimov iz rajne Avstrije in stare Jugo-
slavije, pa tudi okupacija je pustila na njem
svoje sledove.«

Slika sama vse pove . . .

PRED SODNIKOM

»Knjig torej niste kradi?«

»Nisem, tovariš sodnik!«

»Zajcev tudi ne?«

»Tudi ne!«

»Kokoši?«

»Tudi ne!«

»Torej ste oproščeni!«

»Hvala vam, tovariš sodnik! Kar bal sem se že, da boste vprašali za race.«

TOVARNA DUŠIKA RUŠE

Opravičilo »Totega« uredništva:

o Dušici bi verze že lahko pisali,
a o dušiku — boste kar v prozi brali.

Pri nas izdelujemo umetna gnojila, nabavite si lahko karbid, acetilen, amoniak, kisik, amonično vodico, amon-sulfat itd.

MARIBORSKA KRONIKA

— Priprave za poletno turistično sezono v Mariboru so se že pričele: Velika kavarna je najela sedem, Grajska pa štiri nove godbenike; če bo prišlo tudi kaj petičnih tujcev, bo v našem mestu letošnje poletje kar razgibano. Kramar iz Astorije si pa misli: bolje drži ga, nego lovi ga in je zadržal kar staro ekipo, zato mu iz hvaležnosti igrajo do zgodnjih jutranjih ur v nočni slaščičarni.

— V kinu Partizan si te dni lahko zvedel vse o Evi, tako da si se potem lahko v Udarniku varoval plavolask.

— Zanimivo, da je hotela kaj več o Evi zvedeti tudi naša mladina in je bilo pred kinom dokaj takšnih, ki so komaj dorasli Didu. Ljubezniva biljeterka je tej mladeži precej naklonjena in pravijo, da je njena zaslug, če se po začetku predstave prične zbirati malo občinstvo brez vstopnic okoli sedežev.

— Če o kavarni napišeš, da je bilo ta in ta dan v njej več strežnega osebja kot obiskovalcev, je to s finančnega stališča za kavarno slabo. Če pa napišemo za natakarski ples, da je bilo tam več natakarjev kot ostalih gostov, s tem še ni rečeno, da bi bilo slabo. Saj so se ga udeležili menda vsi od pikolijev do seniorjev. Posebno po dvanajsti uri, ko so ostale lokale zapirali, so natakarji med natakarje kar navalili.

— Zadnja nedelja je bila cvetna — prav tako kot pred enajstimi leti — točno na dan šestega aprila, ko je pričela druga svetovna vojna. Prav to je menda dalo povod, da so nekatere kofetarice že celo iz divke prerokovale, da bo 6. aprila letos napočila tretja vojna. Novica, ki je šla od ušes do ušes, pa ni naredila zaželenega preplaha.

— Čujejo se vesti, da bo ves mariborski kolodvor zgrajen pod zemljo. To je mogoče. Zato tudi ni nič kaj na zemlji opaziti, da bi ga gradili.

— V mariborskem muzeju imajo v suterenskih prostorih, kjer je bila nekoč dobro obiskana restavracija, spravljen — en sam žoln. Zgodovinska vrednost te raritete mora biti precejšnja, saj bi ji sicer ne naklonili tako obsežnega bivališča. Bati se je, da muzejski gospod Kustos danes ali jutri ne zavoha in privleče iz Drave kakšnega prekormskega parnika z modro vrstico, saj bi v tem primeru Maribor prišel ob Unionsko dvorano.

— Uboga Štepiherjeva gospa, ki je v samomorilnem namenu pojedla skromno porcijo veramona zaradi preobilnega stanovanja, je že izven nevarnosti — česar pa bi ne mogli trditi o stanovanju, ki je kljub gospejinemu obupu končno le pravilno zasledeno. V bolnišnici so gospe izprali želodec, drugih zdravil pa ji niso dali, saj je že tako ali tako namazana z raznimi »žavbami«! Pričakovati je, da se morda v kratkem zastrupi tudi njen psiček, saj je tudi njega prizadela utesnitev.

— Steklenica piva stane v Mariboru skoraj pol stotaka, skoraj prav toliko pa tudi steklenica mineralne vode. Vprašanje je, po čem bi pivo prodajali, če bi ga ne bilo treba delati in bi samo izviralo kot mineralna voda?

— Neverjetno, vendar resnično je, da so na eni izmed številnih popravkov potrebnih hiš v Mariboru pričeli s popravilom strehe. Čudež vzbuja splošno pozornost.

— V neki kulturni ustanovi našega mesta so na dan demonstracij za Trst demonstrativno prekinili z delom, kljub temu pa demonstrantje te ustanove na demonstracije niso prišli demonstrirati, ampak so demonstrativno demonstrirali na nedemonstrativnih mestih.

— Pravijo, da se naše ovce hranijo v lokalih prve kategorije. Če je temu tako, potem se ni čuditi, da stane kilogram volne 9000 dinarjev. Prav bi bilo, da bi se spet navadile na zelenjavo, saj bi cena volne v tem primeru verjetno padla.

— Na Cesti zmage je bil te dni katastrofalno poražen cerkovnik cerkve tamkajšnjega okraja. Neka bojevita amazonka mu je očitala, da ji je pokončal kokoši in je ob številnem občinstvu dolgonogega cerkovnika spravila na hrbet. Baj je cerkovnika obilvala kurja polt, ker ni računal, da se bo iz teh kur kaj tako hudega izleglo.

— V dosedanjo Komisijsko trgovino na Gosposki ulici se preseli te dni Ciciban. S tem pa še ni rečeno, da bodo odslej v Mariboru cicibani v komisijski prodaji.

— O neki mesariji je slišati šušljanje, da ima na razpolago lepe kose mesa brez kosti pri zadnjih vratih. Ker pa o tem ne vemo nič točnejšega, zaenkrat o tem ne bomo poročali in to vse dotlej, dokler ne dobimo zanesljivejših podatkov. Tedaj pa nameravamo to mesnico do kosti obrati.

D. Goflja:

Tipkarska napaka

Kdor bi uradnega dokaza o svojem stanju zdravja rad, poroma pač — kot je navada — vsikdar na mestni fizikat.

Tam brhka uradnica natipka kar ji zdravnik pač vse veli, ob naglem tipkanju napaka pa usodna včasih se zgodi.

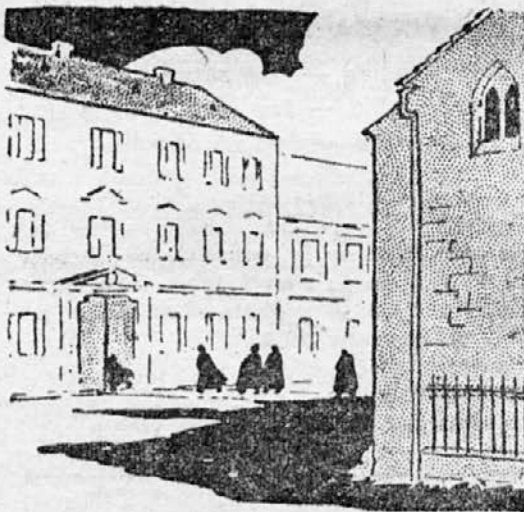
Tako bi tipkati imela v spričevalu: »Ošpice tovariš ta in ta v mladosti uspešno vse prebolel je!«

Ko spričevalo izroči mu, pacient v smehu zviže se, saj bere, da zelo uspešno je mlad prebolel — »opice«...

Ker je pošten, prizna na tihem, da pravzaprav napake — ni, saj opice se marsikake spominja iz preteklih dni...

RAZGOVOR IZ TEMNIH HODNIKOV...

— Ne razumem in ne razumem, prečastiti, zakaj ti demonstrantje za Trst vedno znova apostrofirajo prav našo škofijo? Saj nam je vendar popolnoma vseeno, kdo dobi Trst...

Sveta larna
sredi Maribora

Spredaj, v škofiji, za duše skrbijo, zadaj pa kravce in pujske redijo. Kmalu pa več ne bo farme te svete, ker po odločbi bo šla kam — na kmete!

Vprašanje:

(h kroničnim boleznim mariborskih svetlobnih napisov).

Ali bi merodajni forumi tudi takrat mirno spali, če bi

namesto VELEBLAGOVNICA svetilo samo VEL GOVNICA

namesto KINO UDARNIK svetilo samo K U RNIK

namesto HOTEL »OREL« svetilo samo TEL E

namesto RADIOCENTER svetilo samo ADIOCENTER

namesto PAPIRNICA svetilo samo AP NICA

namesto POHIŠTVO svetilo samo P I VO

STROKOVNJAK

»Zakaj so pa te ure tako drage?«

»Veste, to je uvoženo z garancijo.«

»Potem bi pa bilo boljše, da uvažate samo ure brez garancije.«

Tamtaratamtamtam . . .

Bil pri TAM-u dolga leta inženir je — strokovnjak! so odkrili ga, zdaj »tam« je, kamor spada takšen vsak.

»Glavnemu« zato izročil svoj poslednji je načrt in adijo mu je rekel, kajti — pet let bo zaprt.

Čudeži današnjih dni . . .

- Cene tekstilu so padle...
- Nekdo je padel pri izpitu PAZ...
- Uradnica pri prodaji železniških vozniških listkov je bila prijazna...
- Vse javne ure gredo in kažejo enako...
- Ljudje so se ob veselem večeru Radia Ljubljana veselo nasmejali...
- Nekdo v teatru o svojih kolegih ni rekel nič slabega...
- Hrana v menzi se je znatno zboljšala.
- Neki poklicni igralec je prevzel režijo SKUD brezplačno...
- Vsi bralci so bili brez izjeme zadovoljni z zadnjo številko »Totega lista«...

VELIKONOČNE ŽELJE...

Prošnja g. Golmajerjula

Vsi tisti, ki smo bili deležni o božiču svetega kadila, ki ste nam ga tako blagohotno razdelili, se priporočamo tudi ob teh praznikih, da nam po možnosti od božičnih predstavnikov na zemlji posredujete ščepec dišečega kadila. Želimo mnogo uspehov vaši poslovavnici s čevlji!

Vaši obdarovanci.

PREKLICI

S tem preklicujemo, da g. Šetine ni pooblaščen, da za velikonočne praznike zbira podpise za cerkveno praznovanje. Poudarjamo, da je tozadevno njegovo pooblastilo veljalo samo za božič. Na to opozarjamo predvsem nameščence Hidromontaže, da mu mogoče ne bi ponovno nasledli.

Merodajni cerkv. forum, l. 7.

SE ENA O ČUDEŽU...

S kavo v mariborskih kavarnah je tako, da ima tri značilnosti: Prijetnost, neprijetnost in — zagonetnost.

Prijetno je to, da ni v njej cikorieje, neprijetno je to, da v njej ni prave kave, zagonetno pa je, od česa je ta reč sploh rjava...

IZ STUDIJA RADIA MARIBOR

Tehnični vodja napovedovalcu:

»Kar zadremljite za pol urice. Imamo majhno tehnično okvaro.«

ODPRI

Odpri
Ta zatohli zrak,
duši me, moril!
O, kdaj v »Zamorcu«
ventilator zabrni?

V »DANCINGU« OB KONCU MESECA

(Prosto po Murnu)

Ne vem, kdo bolj je tožen,
šef Kramar ali jaz?
Ko meni kakor njemu
v denarnici je mraz.

Buteljke so v kleti,
na mizi prt samo.
Obriši solze, Kramar,
bo prvega polno.

SLIČICA IZ NAŠIH KAVARN

— Tovariš natak, koliko stane ena turška kava?

— Sedemindvajset dinarčkov, gospod, z glasbo.

— In koliko moram doplačati, če je brez glasbe...?

Zaljubljeni uradnik

Dogodilo se je upravniku gostinskega obrata, denimo — v Mariboru. Upravnik je poročen. To seveda še ni hudo, — hudo je pa postalo, ko se je zaljubil. Če bi se zaljubil v lastno ženo, še tudi ne bi bilo strašno. Toda upravnik se je zaljubil v svojo natakario. In šele tedaj je postala vsa zadeva huda in strašna.

Ljudje šušljajo, kaj govore, zve žena: njen mož napodi goste iz gostilne, potem pa ljubimka s svojo mlado natakario kar vpricho pletenk z razredčenimi maligani; ali pa se sestaja z njo tako rekoč pod nogami gostov, namreč v gostilniški kleti, kjer se aktivno udejstvuje v ljubezni poleg vročih hrenovk, hlebcev sira in sodov s nerazredčenimi maligani. Tako govore ljudje.

Uboga tovarišica! Ves svet jo pomiluje. Ženo namreč, ne natakario! Res, kdo ji ne bi pomagal in ji ne bi preskrbel ključa gostilniške kleti!

Žena se torej skrrije neki večer v kleti in čaka, pač zato, da preveri, če njen mož dejansko izkrivlja linijo ljubezni. Čaka žena dve uri, čaka tri ure... šele tedaj pride njen mož v klet. In

Boži to tvo slovek
ali embalaža,
naša znana trdka,
varno vse prevažal

Mestno prevozniško podjetje in špedicija

„Transport“

prevažna razno blago s tovornimi avtomobili na vseh relacijah, ter z zapreženimi vozili po mestu;

prevažna potnike z osebnimi avtomobili na vseh relacijah;

dostavlja blago na železniško postajo ali z železniške postaje na dom;

vzdržuje redne kosovne proge:

Maribor—Ljubljana—Maribor,
Maribor—Zagreb—Maribor,
Maribor—Murska Sobota—Maribor,
Maribor—Beograd—Maribor po potrebi.

Poslužujte se cenenege in hitrega prevoza!
Pojasnila v zvezi s prevozom prejmete na tel. št. 31-62, za kosovne proge tel. 24-40.

glej, kmalu priskaklja za njim natakario. Srček sem, dušica tja, poljubček na nos — milina je poslušati! Le za zakonsko ženo ne, seveda. Ko pa natakario odide, žena — ob pomanjkanju smisla za romantiko — plane iz svojega temnega kota, pograbi prazno buteljko in z njo — lop! po glavi, po rokah, na kratko, po telesu, ob katerem je še malo prej slonela mlada natakario. Mož vdano prenaša prazno buteljko in samo prosil s pretrganim glasom: »Pazi, žena, da ne razbiješ polnih buteljk! Saj veš, da sem jaz zadolžen zanje.« Kajti kot dober upravnik je celo sedaj mislil le na dobrobit podjetja.

Pravijo, da je zaljubljeni upravnik potlej pokleknil pred svojo ženo in ji z dvignjenimi rokami obljubil, — od prazne buteljke dalje — večno zvestobo.

—ris.

OGLASI veliki in mali

Dajemo na znanje, da sprejemamo na HC Falo do nadaljnega samo tako delovno silo, ki ima za seboj vsaj aktivno kulturbundovščino in da še ni pozabila na tradicije SS-ovščine. Istočasno dajemo na znanje, da bomo zaradi plana odpustili 11 ljudi.

Zaradi disciplinskih prekrškov obsojene posameznike pa obveščamo, da jim izgubo, nastalo zaradi denarne kazni, poravnamo ob prvi priliki v obliki izrednih nagrad.

Direkcija Dravskih elektrarn

Pod istimi pogoji sprejema podobne interese tudi naše podjetje. Zaželjeni so tisti, ki imajo prakso iz kazenskih zavodov. Javiti se pri direktorju Elektrokovine.

Izvrstna dvosobna stanovanja v novih gradbah Hidromontaže nudimo primernim interesantom. Prednost imajo družine, ki namesto otrok gojijo kokoši in druge domače živali in ki se po možnosti ne vtikajo v politično življenje. Dobrodošli predvsem nekani OF.

— Kaj imate v Mariboru tudi italijansko predstavništvo?

— Ne, samo vršilce dolžnosti...

UTESNITVENI OBUP

Neka gospa se, menda iz obupa, te dni najedla je lahkega strupa. Njeno telo pa je že izven krize. Le utesnjena je. To jo še grize.

Pozor, Vi samci in rodbinski očetje! Kam boste šli na pomlad in poletje? V gostilno, ki bo prav te dni odprta! Tja bo dajala pristna vinska trta produkt svoj publiki na razpolago po takšni ceni, da ne bo predrago!

V soboto, dne 12. aprila je otvoritev nove gostilne »TURIST« na Partizanski cesti 18, (prej Dermastja). Zelo dobra in poceni kuhinja bo tam, na razpolago bo senčnat vrt, postrežba bo kar najboljša, jedel boš tako dobro kot redko kje. To si velja zapomniti!

GOSTILNA

„TURIST“
MARIBOR

Partizanska 18, (preje Dermastja).

— Oba tez is bul šrekli, libe frau Kliček, kaj moramo hajtzutag vse durhmahn! Toti cajti, toti cajti — soooo gotfrasn, zogi ina!

— Ah ja, beste frau Muršec! Jaz sem glih tak durhundurh scagana! Niks homa mer, rajn goar niks! Še v cirkvo kmalu ne bomo smeli več, verdns zegn! I bin šo zo daršrekt!

— Bos den? Kaj so toti že spet kaj cvider den liben hergot storli? Jesus, jesas, kak jih bo še štrofal, der libe hergot...

— Oba, od kdaj ste Vi tak dogmatiš, frau Muršec? Se spomnite, kak ste ajnofirciga šrajali na hauptplaci: »Herunta mit de Pfafn!«?

— No, no, libe frau Kliček, se voarn jo e dabaj, samo vo es dem Hitla šlecht ganga is, sans se vida in di kirhn glaufn...

— Na, pa takrat, ko ste rekli, frau Muršec, da nena greste več v cirkvo, »I vül kan jidišn gocn!«, homs ksokt! Und naha...

— Oba, oba, los ma tes, tajre frau Kliček! Losma tes! Te olten cajta, jo, jo! Rajši povejte, kaj ste najhes zvedli na placi?

— Jo, virkli! Homs šo kert, frau Muršec! Fon da lerašul so eniga tak fajniga gospoda profesara glat vun vrgli...

— Jojojolo! Hob a šo bos kert, frau Kliček! Tak zavolo zaradi politike so ga — net voar?

— I — bo! Zato, ko so hodili k maši, hams in unterfuzlt! Nur desvegn! — So is majne tajre!

— Oba i hob kert, da je blo vse zavolo politike. Da so hteli neki tak ferajn pegrindat, da bi sami taki mladi študentarji noter bli, di bos niks zufridn san, s toto ordnungo pri nas.

— Libste frau Muršec, sans ja net so tamiš! Natirli sans net zufridn. Kako pa bi bli gospod profesor zafridni — hobn ja pezere cajnt ksegn!

— Azo te vseglih zavolo politike?

— Oba net! Ausflogn isa zavolo ker so k maši hodli... Merksn ina tes!

— Jo, oba da ferajn?

— Niks ferajn! Ferajn so imeli glih zavolo tega, ker niso smeli v cirkvo. Feršens? V cirkvo pa niso šli, da so naha lahko pegrindali ferajn? In zavolo ferajna niso šli v cerkev, in zavolo cerkve niso šli v ferajn? Feršens?

— Na — kan vort, frau Kliček!

— I a net. Oba i hobs kert. Mir hots ksokt frau Pesdiček, te mitn pelcmanlt, und dera hots ksokt die frau Semlič, die vos tes fon der frau Šviligoj hot, dera švester als aufrajmerin beim magistrat is. Und te voas ols, sogi i ina — ols!

Sladko vince piti
to me veseli,
če mi ga dostavlja
»VINO« v Bistrici.

Bistriško je vino
hvaljeno povsod,
in ob mastni šunki
spil bi ga cel sod.

Več o trdki »Vino«
ni, da bi dejal,
pač pa spodnje vrste
prostim, da bi bral:

Naša specialiteta je Hamburški desertni muškati! Za to prsladko kapljico je posebno vnet ženski spol. Tudi ostala naša vina slove daleč naokoli. Z našo izvrstno domačo slivovko si je že marsikdo ogrel želodec, naš priznani Brandy pa je že nešteti olajšal želodčne bolečine. Zahtevajte povsod naše alkoholne pijače.

Trgovsko podjetje

»VINO«
SLOVENSKA BISTRICA

IZ UREDNIŠTVA »TOTEGA LISTA«

»Ali ste prepričani, da bo imel ta dovtip efekt?«

»Samo objavite ga, pa boste videli, koliko pritožb in tožb zaradi razžaljenja časti boste dobili!« st.

Čudno je,

...če predsednik Ribarske zadruge samo uči plavati črve v Dravi;

...če uradniki Narodne banke dobijo svoje plače šele tretjega v mesecu;

...če šef železniške postaje zamudi vlak;

...če imajo samci dvosobna stanovanja, družine s 6 člani pa enosobna;

...če mladinski prvak Slovenije v tenisu v uri telesne vzgoje dobi nezadostno oceno;

...če je »Polet« v ponedeljek ob 9. uri že popolnoma razprodan in zato športni urednik mariborskega dnevnika nima rezultatov slovenske lige.

STVAR S SVETNIKI

»Tisto, da dobijo svetniki plače nad
»Tisto, da dobijo svetniki plače iznad 16.000 din so napisali samo zaradi inozemstva. Saj Slovenci sploh nimamo nobenega svetnika!«

»Kaj pa škof Baraga?«

»Ta je komaj šele blažen.«

Vohljačevo poročilo iz Ptuja

V Ptujju so bile velike demonstracije glede Trsta, katerih se nisem udeležil, pa naj mi rečejo zato kar hočejo. So tudi uglednejši Ptujčani manjkali, kdo bi torej Vohljača pogrešal. Drugi dan pa me je ustavil Šnofač na Kvedrovem trgu in mi zaupno povedal:

— Veš, da Marijin kipec na zidu kavarnе »Moskve« toči solze?

— Vem, kaj hočeš reči. Zaradi tistega dalmatinskega vina...

— O, nel — je vzkliknil Šnofač. — Zato, ker so večeraj pri demonstracijah vpili: »Dol z minoritili!« In »moskovska« Marija se je razjokala.

Se mi je povedal Šnofač, da so tudi proti nemčurjem vpili, jaz pa se zelo čudim, da Celottiju niso s katranom preštrihali tisti napis na hiši pri železniškem prelazu, ki ga vsak potnik lahko z vlaka prebere: »F. CELOTTI ZIEGELWERKE«. Sicer to še ni tako hudo, ker slišal sem, da v Grajeni pri Ptujju imajo hiše še dandanes nemške tablice in se človek tam sploh ne zdejda, kam je prišel.

Zdaj, ko Ptujčani vedo, da se Vohljač markatere za »Toti list« iznebi, me kar oblekajo. Nekateri so hudi name in mi grozijo, drugi pa mi pomagajo kaj zavohati. Zadnjič mi je neki šofer avtoprevoznitva povedal, da so dobili konkurencu v privatnem prevoznitvu »CIMERLAJT & BRGLEZ«. Lastnika štva ob enem pogonska sila vozička, kar se je pokazalo boljše kot vsak motor. Prepevata in namesto bencina rabita samo dva litra vina, kar seveda zaračunata zraven krepke prevoznitvske tarife.

Potem se mi je pritoževal Matevžič, navdušeni drevesoslovec, ki v mestnem parku neka redka drevesa sadi. Baje so mu jih »kulturredka« obiskovalci izpulili kar čez noč in se povrhu, ne bodi grdo rečeno, ponosnažili. Naš park že tako žalostno izgleda (samo poglejte tiste podrtne kamenite kandelabre, ki ležijo kot padli junaki) in če bo šlo tako naprej, ne bo nikoli boljše.

Uredništvo »Totega lista« prosim, naj mi priskrbi helikopter, da bom lahko prišel do tistih hiš pod gradom in zavohal, kaj je tam novega, ker so ulice zaradi kamenja za moje stare noge neprehodne in nimam zveze s tistim koncem Ptujja. Ptujčanom pa, ki bi mi hoteli kaj povedati, sporočam, da me dobijo vsak dan v kavarni od 8. do 10. ure zvečer pod sliko vinorodnih Haloz, da ne bo kakšne pomote.

Martin Vohljač, ptujski penzionist

Opomba uredništva »Totega lista«: Dragi Vohljač! Helikopter dobiš, ker nam ga je poslal »Slovenski poročevalec«. Pristal bo v nedeljo, dne 13. aprila, na ptujskem nebotičniku (gasilski stolp). Ker pa je pilot anti-fašist, te prosimo, opomni ptujске gasilce, ki nosijo nemške čelade, da se v tem času ne kažejo v bližini.

DOBER DELAVEC

»Zal nam je, toda s prvim vam moramo odpovedati.«

»Zakaj, tovariš direktor? Saj nisem nič napravil!«

»Saj, prav zato!«

Reski:

LITIJSKA POPEVKA

Ni fabrika eroplan,
da bi vozil jo kar sam
kak falot predolgih rok,
ki bi imel še par otrok
za pomoč pri kraji preje,
ki je šla že čez vse meje.

Ni fabrika magazin,
kjer bi vsak pregrešni šm
kradel les, omare, skrinje
in na počene črepinje
kazal, da ni birokrat,
če je star, prefinjen tat.

Reski:

V POSVETILO BRACIČU — VELIKEMU NIČU IZ KDZ PLACAR

Tam v plácarski zadrúgi
živél je čuden tič,
ki jezik svoj je brusil
le delal ni prav nič.

Na dom je člane vabil,
jih z vinom je pojil,
na tihem jim obetal:
»Bom zadrugo razbil!«

Pa v plácarski zadrúgi
z obetom ni b'lo nič,
ker Bračića — kulakra,
je kmalu vzél hudič.

Reski:

OJ, VURBERK

V šole podal se je vurberški župnik,
na vrata potrkal, takole dejal:
»Tukaj v tej šoli bom jaz red napravil,
smrkavcem vašim pa glavo razkljal!«
In je poklical ta blagi katolik
majhnega dečka iz šolske klopi:
»Ti bi iz mene rad norca se delal,
pazi, zdaj zlomil ti bodem kosti!«
Nežno, krščansko je fanta namahal,
potlej kot vihra je božja odšel.

Vurberk, oj, Vurberk, ponižni ti, Vurberk,
kdaj jih gospodu boš kontra odštel?

CELJSKI PRVI APRIL

Letošnja prvoapriška šala, ki je bila objavljena v »Savinjskem vestniku« in naznani občuten padec cen prehrambenih predmetov, le ni bila docela neresnična. Ugotovljeno je namreč, da je z dnevom objave te notice v Celju cena — Maslu precej padla.

IZ POLJČAN

Zadnjič se peljal v Slovenske Konjice Cegnar iz Ptujja je, stresati »vícé«.
Kakor smo zvedeli skoraj uradno, dal dve predstavi je: Prvo in zadnjo.

SREDIŠČE:

29. marca je prišla v Središče Cegnarjeva družina Veselega teatra. Ze nekaj dni prej so bili v Središču razobešeni plakati in tudi vstopnice v predprodaji. Cegnarjevci so prišli v Središče okrog sedmih zvečer, prebivalstvo pa je začelo polniti dvorano okrog pol osmih. Kar na lepem so si Cegnarjevci izmislili, da se jim v Središču ne izplača predvajati veselega teatra, le da ne vemo, če zaradi premajhnega dobička ali prevelike predvidene blamaža.

»Al me boš kaj rada tmela
ko se bova midva vzela?«

»Jaz Te bom močno ljubila,
žimnice bom brž kupila,
ker najlepše spi in sanja
se na gradlu »IBI« iz Kranja!«

INDUSTRIJA
BOMBAŽNIH
IZDELKOV

„IBI“ KRANJ

Primskova 245

ZAKONSPIRIRANO UREDNIŠTVO

Če rad »Gorenjski glas« bi našel v Kranju, tri cele dni zabil boš ob iskanju.

Povprašaj rajši, kje tovarna je, ki plete, in tjakaj h »Glasu« brž usmeri svoje pete.

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE — KRANJ

Repertoire:

7. IV. ponedeljek: zaprto
8. IV. torek: odprto — izven
9. IV. sreda: zaprto
10. IV. četrtek: zaprto
11. IV. petek: zaprto
12. IV. sobota: zaprto
13. IV. nedelja: odprto — izven

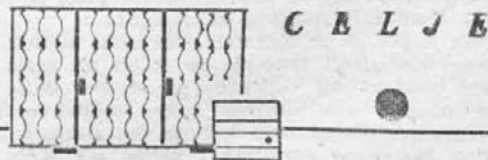
NA NAPAČEN NASLOV

Iz Tržiča smo prejeli prispevek z naslovom »višja matematika« s sledečo vsebino: Vožnja z vlakom iz Ljubljane do Tržiča (3. razred) ali nazaj, stane 186 dinarjev. Od Tržiča do Kranja stane 78 dinarjev, od Kranja do Ljubljane pa 126 dinarjev, kar znaša skupaj 204 dinarjev.

Piscu sporočamo, da se je obrnil na napačen naslov. Dopis naj pošlje Direkciji državnih železnic v Ljubljani, ki mu bo — upamo — obrazložila sistem zaračunavanja kilometrine.

Moderno, lepo stanovanje,
to želje slehernega so in sanje,
zidovi goli pa še niso vse!
Pohištvo stanovanju ton daje!
A ne pohištvo kakršno že bodi!
Zgolj naše, ki napravljeno po modri
je najsolidnejše, vas bo zadovoljilo
in vam še v poznih letih dobro bo služilo!

Tovarna pohištva

SLOVENŠČINA, SLOVENŠČINA...

V stranišču hotela »Pošta« v Tržiču (ki je pokvarjeno in kronično nesmažno) opozarja goste naslednji napis:

Pazite, Na Stranišče, da se ne bo za maši lo.

ŽIVJO AMERIKA!

Solska naloga. Na svitlo dal Danilo Goflja.

Živjo Amerika! S tem fsklidkom je moj lubleni Stric janzc Pezdíček (med Okopacijo se je pisal Hans Pessditschegg) še pred Kratkim Razdobjem posdravil oni kontingent čes veliko Lužo, kjer ima fsaki Človek en Nebotičnik, dva aftomobila, tri Radiote, en aparat za Tele vezijo in eni Helijokopter.

Takšno Mnenje o ameriki je imel še pret kratkim Razdobjem moj lubleni stric in to nikakor ni bilo samo Njegovo lastoročno Mnenje temveč so na Njem bolehal in še bolehalo premmogi drugi dični Pripadniki slovenskega Naroda. Vendar moramo Resnici na lubo konstituirati, da to Nafdušenje ni toliko kali pognalo — pojetično povedano — is nerodovitne Njive njihovih Glaf, temveč je pohotno fscvetelo is amerikanskih paketof.

Amerikanski Paketi! Ta kužna Bolezen je dolgo časa rasajala po Mili naši Domovini, njen izvor pa je tej Bolezni f nikdar siti Požrešnosti nekaterih človeških Endividuuf. Ti so fčasí dobro polovico njihovih Plač porabili samo za korenšpondenco s Ameriko, kjer so rotili za pet Ran božjih za Pakete fse mogoče in nemogoče sorodnike. — Jako zelo kričoč Primer iznajdljivosti pri Iskanju Sorodništva je moj lubleni stric lastoročno. On je pret prvo svetovno Vojsko živel f kombinatu oziroma na koruzi, s neko 120 kilogramof teško Filomeno Grdadolnikovo, ki je pret Stricem funkcionirala kot zakonska žena pri treh Možkih — prvi je potem rajši umrl, drugega je pomotoma smečkala (120 kil!), tretji pa je zbežal rajši f amerikanske rudnike — je rekel, da Nesreča nikoli ne počiva, posebno ne f zakonu z Njegovo Filomeno. Ta tretji in edino živi mož te Filomene je f Ameriki rodil Sina, ta Sin je postal Gangster in je pri izvrševanju Njegove obrti dobil kuglo f glavo. F arestantovski bolnišnici mu je stregla brhka Bolničarka, Njej je zapustil fso Njegovo Imovino. To je izvedel moj lubleni Stric in ji je takojci pisal zastran kakega Paketa, ker da je ž Njo f sorodništvu in da je fsega pomilovanja vreden Revež že od Rojstva. In resnično res: od Rojstva pomilovanja vreden Revež, ki

šenje za ameriko, toliko omračilo, da je zbežal čez mejo in ko Ga je sosedni obmejni Organ fprašal, kam bi rad emegriral, Mu je tisti Tip obelodanil, da bo f evropi vojska, on pa da bi rad živel f miru in zato prosi, da ga f ameriki gori vzamejo. Pa so mu odgovorili da ga vzamejo, toda ampak da mora služiti amerikansko Vojsko. Hočes nočes moraš je pristal nato in zdaj ne samo, da ne uživa nobenega Miru f ameriki, temveč se hrabro vojskuje na Koreji in če ne bo padel od kake prostovoljne Kitajske kugle, se bodo tam borili še njegovi sinovi in vnuki, ker prej tam itak ne bo miru, če bodo nadaljevali z pogajanjí za Mir na sedanji Način.

No, da ne bom preobširen, in da se povrnem nazaj na Mojega lubnena Strica: on je zdaj že precej časa jako zelo hladen f pogledu Njegovega nafdušenja za ameriko. Nič več ne pozdraula »O. Ké«, tudi »boj« ne reče več, za »Aj, lauf ju« pa je že itak 30 let indesponiran, pravi Njegova Kuharica. Z eno Besedo z ameriko je prekinil fse tiplomatske stike in na tihem študira kateri Kontingent bo f bodoče osrečil z Njegovo naklonjenostjo. — In kje je pokopan vir njegovim prekinjenim Stikom, F dejstvu, da je že tretji Krat zaporedoma prejel namesto Paketa s fsebins f prahu samo — pismo, f Katerem mu Njegova sorodnica naznanja, da tudi f ameriki fčasih Komu Trda prede in da je tudi tam prafzapraf isti Postopek f pogledu pridobivanja Dobrin: če hočes Kaj Kupiti, moraš plačati, če hočes plačati, moraš imeti Denar, če hočes imeti Denar, pa moraš delati. Tista beseda o Delu je Stricu jako zelo zasmrdela in zdaj nima nobenega Spoštovanja več pret Ameriko. In ko mu je Sorodnica na Koncu Pisma še dostavila, da stane recimo oblisk f Gledališču tam toliko in toliko Dolarjev je takojci izračunal — on namreč fse računa f literski Valuti — da tam za fsoto, kolikor stane tam liter Vina, f Gledališču ne moreš iti niti na Stranišče pri nas pa greš za sto Din, kolikor stane liter Vina, trikrat f gledališče Opero poslušat.

In kot je že Materijalist, se je stric polakomil in je šel iz obupa f gledališče in si je na ta Način dajal duška Njegovi jezi na ameriko češ, da bo še dvakrat lahko šel poslušat Opero, zakar ne bi mogel f ameriškem Teatru niti na 00. Edino mu je grenilo škodoželjnost Dejstvo, da ko je prišel f Teater, so tam igrali — ameriško igro. Tedaj moj lubleni Stric ni več fpil »Živjo amerika«, temveč je planil in je izustil »Fuj, tajks!« in še odšel.

Toda ampak, jaz sem prepričan, da bi amerikanci, če bi vedeli kakšen je On in Njemu podobni Tipi, rekli isto, seveda pač po — amerikansko...

Izšel je prvi del knjige Jaroslava Haška:

Dobri vojak Švejk

Za to knjigo pa ni potrebna humoristična reklama, ker je knjiga sama tako humoristična, da bo vsakogar nasmejala do solz. Spomnite se samo na to: Izšel je DOBRI VOJAK ŠVEJK

je moj stric, je dobil kmalu potem, ko je dognal, da je prafzapraf amerikanski sorodnik, paket. »Živjo Amerikal« je fsklidnil in je izmotal razne amerikanske Dobrine f prahu: mleko f prahu, jajca f prahu, Najlonke, ki edino niso bile f prahu, ker ponošena obleka in pošvedrani Ceuli, ki so bili tudi f paketu, so bili polni prahu.

Od takrat je bil moj lubleni stric jako zelo nafdušen za Ameriko, skoro še bolj, kakor pret prvo svetovno Vojsko za Austrijo in millega Cesarja franca Jožefa in še bol kot med Okopacijo za nemčijo in italijo in še bolj, kakor pred Revolucijo Komuniforburoja za rusijo...

Na tak način so se Nekateri slovenčki zadnje čase amerikanizirali tako da se sploh na česti niso več pozdravljali »Zdravo« ali »Dober dan« ali pa magari »Poljubljam roko, milostiva«, temveč so kar zamahovali z roko čez Cesto in zatulili z žvečilnim gumijom f ustih: »O, Ké!« Drug so drugemu rekali: »Ti moj boj!« in »Aj lauf ju«. Kadar so jih prijemali erotični popadki in z tem je bil Njihof amerikanski besedni zaklad isčrpan. Nosili so jako zelo inteligentne pričezke ala »Tarzan« v džungli, s čimer so fsekakor javno hoteli ispričati, da imajo tudi Njihovi možganski zavoji domovinsko Pravico pri Tarzanu in f Džungli. — Enega Tipa je nafdu-

Uradna objava

Z ozirom na tendenciozne in zlonamerne govornice smatra podpisani KLO za potrebno, da objavi v Vašem cenj. listu sledeče:

1. Ni res, da gori na vsej poti od železniške postaje do zdravilišča v Rogški Slatini samo ena žarnica, temveč je res, da na vsej poti ne gori nobena žarnica.

2. Zlonamerne so trditve, da vlada na zgoraj navedeni poti egiptovska tema. Podpisani KLO omenjene teme ni nabavil v inozemstvu, temveč gre za čisto navadno domačo slovensko temo.

3. Tudi ni res, da zdraviliški gostje in domačini, ki prihajajo z večernimi vlaki, preklinjajo in si v temi razbijajo glave. Nasprotno je res, da gre le za poškodbe lažjega značaja, smrtnih žrtev pa doslej še ni bilo. Vse za dvig turizma!

Datum poštnega pečata.

KLO ROGAŠKA SLATINA

TAM GOR NA PLANINAH...

— Če takoj ne spustiš mojih nog, te s cepinom lopnem po glavi...!

ON IN ONA

Dramatski krožek na I. gimnaziji v Kranju uprizorja velpomembno in napeto dramatsko delo, polno škrečega humorja, bleščečega duha in izvirnih domislic. Vsa stvar je izgledala takole:

Prizorišče: Dogaja se na tržiščanu (t. j. vlak, ki pelje proti Trziču — op. ur.).

On: (bi naj bil prikupen, mlad, zaljubljen, zadržan): Kako ti je ime, draga?

Ona: (lepo, vsega pričakujoče deklet): Milica! On: (še vedno prikupen, toda sedaj začuden) — ? —

Ona: (tudi užaljena, še vedno lepa, toda vedno manj pričakujoča): Kaj ni lepo to ime?

On: (še vedno prikupen) Nikakor ne, dušica. Veš, zadnjič mi je neka vedeževalka prerokovala, da bom imel v življenju še dosti opravka z milico. Nisem ji verjel. Saj ni mogoče. Jaz sem pošten in dober... Zdaj pa vidim, da je baba le resnico povedala...

Ona: (igra, kot da je presenečena in hvaležna). Oba: (se smejeta).

Vsi: (namreč — publika — se sicer ne smeji, pa so kljub vsej duhovitosti vendar ostali živi... Op. ur.)

Zbiraj staro robo!
To je dobra stvar!
Kaščo boš izpraznil
in dobil denar.
Več o tej zadevi
boš lahko doznal,
če še spodnje vrste
zdajle boš prebral.

Zbiranje odpadnega materiala za proizvodnjo je važna stvar: to pomeni prihranek deviz! Zbiratelju pa tudi tako zbiranje ni škodljivo, saj takšno robo plačamo po najvišjih dnevni cenah, kupujemo pa odpadni material v vseh količinah.

»Surovina«

podjetje za promet z odpadnim materialom
MARIBOR, TRŽAŠKA CESTA 95

Zadeva

Rompompom

ali kiklja proti hlačam v naši literaturi

Prinašamo Vam napeto literarno-detektivsko zgodbo:

Zapisano po podatkih tajne korespondence v zadevi Rompompom, vrhovnega poveljnika tukajšnjih literatov Din Beliča s nekaterimi sumljivimi individui, ki je prišla po vohunskih kanalih v uredništvo »Totega lista«.

I. POGLAVJE

Simpatična junakinja se pojavi

Do tedaj neznana avtorica Irma Rompompom je nenadoma stopila v arena slovenske literature s svojo »Nevihito«. Prispevek je bil oelo objavljen in je vzbudil dokaj zanimanja pri tenkočutnih petošolkah — ki nasploh bridko pogrešajo sentimentalnih limonad v našem povojnem pisanju — vzbudil pa je zanimanje tudi pri literatih.

II. POGLAVJE

Simpatična junakinja postaja središče zanimanja, vendar še vedno varuje svoj inkognito,

kar pa samo povečuje pikantnost okrog novega prispevka, ki ga je prejel prav tiste dni prijetno presenečeni Din Belič, poveljnik naših literatov, na svojo revijo »Stari horizonti«.

Tako je pričela pravzaprav zadeva Rompompom!

III. POGLAVJE

Prinaša nekaj zanimivih podrobnosti iz zasledovanja skrivnostne junakinje,

toda nihče ne ve ničesar o misteriozno-interesantni pisateljici-avtorici prispevkov, pisanih v soglasno priznanem virtuoznem slogu. Vsa poizvedovanja in informacije v metropoli niso prinesla nič novega. Junakinja očitno živi v neki zakotni dolenski vasi in tja ji tudi v neki kavalirsko gesto vošči urednik Din Belič srečno novo leto. Potem pa je čakal na nov prispevek v znanem virtuoznem stilu.

IV. POGLAVJE

Ki bi naj prineslo višek zapleta, najmanj kakšno viharno ljubezen, zahrbtnen strel, zakrinkano žensko....

toda s tem našim bralcem na žalost ne moremo ustreči, ker je skrivnostna pisateljica bila...

V. POGLAVJE

... odkrita nenadoma v hlačah

In to v zelo prozaičnih hlačah nekoga, ki v literaturi naši srenji ni bil niti znan niti priznan kot dober stilist. Din Belič je bil neprijetno presenečen posebno še, ker je blesk stila s krilom vred izginil. Zato je Din Belič možakarju tudi povedal, da je bil kot Irma Rompompom stilistično mnogo boljši. Tako pridemo tudi do zaključka v

VI. POGLAVJU

Ki konča z znano ljudsko popevko:

Vse zanič!
Ni več krila,
ni več stila —
Din Belič!

(Zavesa pozabljena pa naj milostno pade na vso zadevo...)

TOTO VPRAŠANJE

Motto: »Na stotine slavistov, pa ne ene knjige o stilu in nobene frazeologije!«

Tožba prizadetega.

Slovenec se sprašuje: »Kdo med mnogimi slavisti napiše nam stilistiko? Slavisti so — stilisti?«

Premišlja stil — naprej — nazaj — pa si poreče v šali:
»Bo tu kdaj stopnjevanja kaj iz kvantitete v kvaliti?«

B. R.

ZELJA.

V »Filmskem svetu«, tam je neki »Ado« spustil v Brenka hudo kanonado, ga namazal s kritično pomado, temnorjavo — kakor s čokolado.

»Ado«, to se prav prikupno sliši. Kje te bom lovil kot mačka miši? Taka naj navada bo pri hiši: »Kadar koga trgaš, se podpiši!«

Udo.

Mariborski obraz

Na odru ni povzpel se do prvaka le kakšno manjšo vlogo še dočaka. Zato pa vse, kar zmore glas mu silni, brezplačno daje publiku — v gostilni.

BAR-ETKI!

Da ne pozabimo na naš balet, še eno »Toti list« omenja spet: zvečer na koru poje, če so litanije, po službi božji — plesat v bar zavije...

EPITAF

Tu počiva Janez Kljun. Pojedel je hrenovko. Oba sta bila že zelo stara.

POET

Mladi poet prebira svoje verze tovarišem. Na koncu zaneseno vzklizne:
»V mojih verzih ste videli podobo moje ljube!«
Eden od tovarišev: »Torej šepa?«

EPITAF

Umetnost mu bila je le obrt, on vztrajno se je za množino gnal. Z globino vse življenje bil je sprt, na koncu pa je le v globino pal.

SPEKULANTOVA PESEM

(Prosto po Župančiču)

Pojdem čez mejo, čez mejo, saj domovina ne mara me več, pojdem čez mejo, brz ko izvejo kaj sem počenjal, svoboda je preč.

Pojdem čez mejo, čez mejo, tu goljufati ne da se nič več, pojdem, še preden me v luknjo zaprejo, kar je bilo, je za vekomaj preč.

Ljubček, ne pojdeš čez mejo, saj te ne mara sreča nič več, zdavnaj razkrili tvoje so prejo, sanje so krasne — a sanje so preči!

Pri vsakem nakupu se sreča smeji,
Za srečolov srečko vsak kupec dobi!

Zakaj izgubljaš svoj lep čas
in tekaš po lokalih?
Saj VSAK dobi VSE pri nas
in to po cenah malih.

Veliko izbiri vsakovrstnega blaga po nizkih cenah najdete v

VELEBLAGOVNICI
trgovskega podjetja

„DOM“

V MARIBORU, GOSPOSKA ULICA 20

KMEČKI KES

(Prosto po Murnu)

V skrinjo pamet vso sem del, ko iz zadruga sem šel, pamet, oj, ta pamet moja!

V zadrugi vsa vas živi, dobro vasi se godi, pamet, oj, ta trda pamet moja!

MED HUMORISTI

»Kako gre kaj Pepetu?«

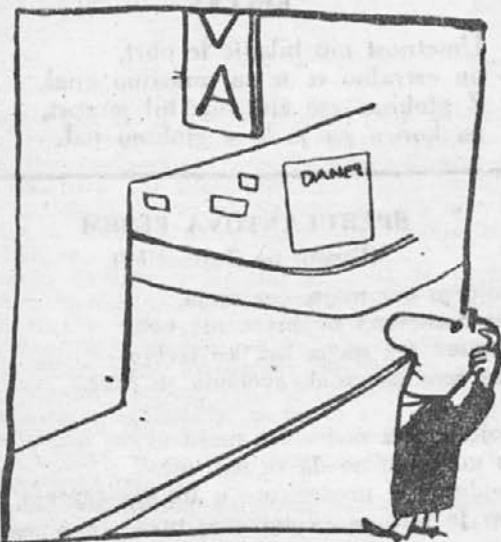
»Slabo. Vedno bolj propada. Pomisli, sedaj že piše »rafale« za vesele večere Radija st.

V ČASU UPKOJITEV

Novi načelnik oddelka se strašansko razburja zaradi lenobe nekega nameščenca. Ta pa ga čisto mirno posluša in nato pravi:

— Veste kaj, za teh 400 dinarjev, ki jih tukaj mesečno zaslužim, delam ravno dovolj!
— Menda mi ne mislite tveziti, da zaslužite samo 400 dinarjev na mesec!
— Seveda! Moja plača znaša sedaj 5000 dinarjev, če pa grem v pokoj, dobim 4600 dinarjev. Razlika je ravno 400 dinarjev!

DVE LJUBLJANSKI MOZNOSTI

— Nobene vrste pred blagajno? Potem je samo dvoje možno: ali je kino zaprt, ali pa igrajo »Dečak Mita«.

Reklama za reklamo

Halo, halo! Podjetja, tovarne, založbe, privatniki in drugi, ki bi se radi iznebili denarja. Tukaj Peter Klobasa, bivši to in ono, povsod vržen iz službe, ker ne hodim v službo, krađem, popivam, zabavljam, dajem otroke krstiti in ker nisem v Partiji. Če bi radi dali kak reklamni oglas v časopis, kamor koli, se obrnite name, da vam ga naredim. Pri naročilu na debelo popust. Po potrebi bi tudi hodil po cestah v škattli z reklamnimi napisi.

Izvolite si prebrati v sledečem prospektu nekaj primerov za različne prilike. V njih boste spoznali moj slog, ki je zelo raznovrsten in vabljiv.

ZA ZALOŽBO (uvrstiti je treba med male oglase):

Lepo plavalasko, mlado, prav tako kot je junakinja v romanu N. (navedite najslabši roman, ki se najslabše prodaja), želi spoznati mlad plavalasec, dobro situiran, akademsko izobražen, iz bogate rodbine predvojnega tovarnarja, z več hišami, bogatim sorodstvom v Ameriki in lastnim enosobnim stanovanjem. Ponudbe pod »Tako!«.

ZA GOSTILNO (uvrstiti med članke):

KDAJ BO KONEC MEMORALI?

Ze dalje časa se šušlja v dobro poučenih krogih, da je v Ljubljani gostilna, kjer se dogajajo prizori, vredni Sanghaja. Po policijski uri se vrata sicer zapro, toda zaupni gostje še vedno prihajajo skozi zakamuflirana stranska vrata in skozi zavešena okna slišijo pozni pasanti čudne reči.

V isti gostilni — gotovo ste v njej že vsi spoznali gostilno Pri nebeškem paradajzu (soc. zakup) — se tudi vršijo plesi za mladino. Na teh plesih se zbira cvet najbolj pokvarjene ženske

Naj te ne moti hiša razbita!
Noter lepota modna je skrita!
Saj po vsem mestu že govorijo,
kje je dobili galanterijo,
kje se kupuje modno blago,
kje je solidno, ne le za oko.

Trgovsko podjetje MODA Maribor
priporoča svojo prodajalno na Partizanski
cesti 25 (bivši Industrijski magazin MTT)

mladine celega mesta. Godba igra zelo nemoralne komade. Včasih je tudi na sporedu nemoralen program: razni baleti in podobno. Baletke se nato udeležujejo tudi plesa. Cene niti niso

preveč visoke. Včasih celo med plesom ugasne luč, toda ples se nadaljuje.

Skrajni čas je že, da se neha ta nemoralna, ki jo med drugim pospešuje tudi zelo dobra potrežba.

ZA ADVOKATE (uvrstiti med objave):

JAVNA ZAHVALA

Podpisani kmet Tone Čebula se čutim dolžnega, da se javno zahvalim odvetniku dr. Kozoglavu, ki mi je napravil izstopno izjavo iz zadruge. Zaradi te izstopne izjave sem ob ves inventar in še 300.000 dinarjev davka moram plačati, advokat pa mi je zanjo računal samo 200 dinarjev, čeprav je moral sam zaradi nje plačati 3000 dinarjev kazni. Zahvaljujem se mu tudi v imenu svoje družine in ga vsem priporočam.

ZA CENTRALNO PLESNO ŠOLO (v verzih, ker so plesalci sentimentalni):

»Dekletce mlado in poskočno,
za zakon kot nalašč, priročno,
bi našel rad, ker nočem več hoditi solo.«
»Potem se vpiši brž v Centralno plesno šolo,
ker tamkaj na Šempeterskem nastpu
zaljubil se boš kar v prvem hipu.«

POZORI POZORI POZORI

Ježek najden med inserati!

Lov za Ježkom končal brez smrtnih žrtev!

Celo Ježek sam se je uganil!

Podrobnosti: Na naš nagradni natečaj se je odzvala ogromna množica reflektantov na razpisano tisočdinarsko nagrado. Vseh odgovorov nam zaradi obilice inseratov ni mogoče priobčiti, nekaj jih pa vendar objavljamo:

Štirn Daniel iz Ljubljane nam piše: Sicer je bilo to tik pred prvim aprilom, vendar zaupam vaši »resnosti« ter vam, čeprav malo pozno — prepozno še ne?! — zaupam naslov zakonspiriranega Ježkovega prispevka. Konkurentov se ne bojim — razen Ježka (če bi se mu zahotelo dvojnega honorarja). Torej! Po Svengalijevi metodi iztegnem roke, gledam frau Muršec v oči, krčim preste in roke, »Toti list« številka tri. Je res? Dobro! Stran... stran... listam od začetka: nič, listam od zadaj: aha, kaj je tu? Na strani 15! Je točno? Da! Gledam, voham, tipljem, zadenem! (mimo — op. ur.) Skratka, »Halo, govori Planica!« — Nastavim roko! Nagrada je moja! (Figo! — op. ur.)

Vseh odgovorov, ki niso zadeli, ne moremo objaviti, preveč bi jih bilo. Verjetno vas bo pa zanimalo, kaj vse so ljudje pripisovali Ježku: Razen zgoraj omenjenega se jih je našlo še več, ki so ugotovili, da je »Halo, Planica« Ježkova. Nekaj je takih, ki so Ježku pripisali »Zapiske slavnega detektiva Sherlocka Holmesa. Tudi za »Interview s svetim očetom« so se nekateri kratkovidneži odločili, pa celo »Ljubo doma, kdor ga ima« in »Memento« bi naj bila Ježkova. Vsi ti so seveda pri tem razburljivem lovu na Ježka streljali mimo.

Dobili pa smo tudi nekaj pravilnih rešitev. Uganili so, da se je Ježek skrtil med inserate s sledečim prispevkom v reklamne svrhe:

Lahko rečem: »Puhla hrana,
da Neptunova je hčerka,
kadar zablešči se zbirka
na reviji modni v »NA-MA!«

sledeči izredno bistroumni poznavalci Ježkovega stila:

Miran Bohinc iz Skofje Loke,
Boris Kočevar iz Središča ob Dravi,
Anica Mačus iz Ljubljane in
Sergej Vošnjak iz Ljubljane.

Srečnega dobitnika je bilo torej treba zbrati! Po vzorcu Državne loterije je uredniški zbor zavrtel — ne sicer šest, temveč le eno kolo sreče in zrebanje je izpadlo v korist Sergeja Vošnjaka iz Ljubljane. Pozanimali smo se, kdo je ta srečni dobitnik in uspelo nam je dognati, da je to sam tovariš odgovorni urednik »Slovenskega Poročevalca«. Takoj po tej ugotovitvi smo mu s tovariškimi pozdravi nakazali nagrado. Na zdravje!

Berite mariborski

VESTNIK,

ki je brez šale najcenejši slovenski dnevnik!

Pozna situacijo!

— Očka, zakaj pa je to zadnja večerja? So njim tudi povišali menzo?

Tevžek perpodavle

Honokret sn biv pa v Morpogi. Sn si htev ni gvant kupit, ko mojo v noših štacunah som cajg. Te sn pa šou v no štacuno, tam ko mojo sila dosti blaga no štofov. Frđamano, pa sn že tak gir pločau; koma sn per vrotih noter prešo, se je tosta cena, ko je bla v auslogi zapisana, za dvo jurja področila. Pa či pomogala jeza, sn si mogo kudpit gvant, ko sn v Morpog prešo, da bi lahko še no molo po bircauzih pogledau. Pje, koj tam v tosti nobl kleti pred frančiškanevsko cirko sn se preobliko. Pal sn pa šprancirav po ulicah, da so vse pože za meno špegale. Pa jaz se čisn vstrošo jihove pomladanske lakote, sn koj gledau ke bi našo ni bircaus, da bi no molo vina meli, pa da bi se za božji lon topli. Dougo cajta sn nucau, cili večer sn okol hodo. Nazodno sn se pa le ustavo pred nim bircauzom, ko se mu je reklo »V partijah-seri«. Koj noter sn se zahtav, ko je muzika tak špilala, no je biv tok kraval, ko včosih per nas na sejmu, ko so kramari lecat no medico predojali. Pje, pa je biv rejsn hec. Ko sn noter prešo so se luči šajnale, enkrat bile, plave no rdeče, da so lodi tak zgedali enkrat ko angelci pol pa ko mrtvoči. Tosti ta glavni muzikonter, je pa lodom za hec žleht rikau. Jaz sn se čudo, da mu či kiri gospud zamiro. Pje, biv je pa intrasantn. Dvo kurbusa je v rokah držau pa tak mohau z jima, da je ropotolo

»Oh, kako lepo diši
Tvoja nežna koža,
reče on zaljubljeno
dečki in jo boža.
Ona pa takoj na to
mu takole pravi:
»Z „ZLATOROGOM“ univam se,
pa sem vsa v dišavi!«

TOVARNE

Zlatorog
MARIBOR

Kozmetika je znak kulture! — Kupujte kozmetične pripravke ZLATOROG, ki garantirajo svežost, mladost in lepoto!

ko v Pungratnikovem mlinu kado koruzo mašinijo. Zravn je pa furt no furt šrojau: »Kumba... Kum... baaaa...»

Lodi so mu pa nazaj rikali:

»Ta hojla drija... driti... Ta hojla drija driti...»

Pje, koma sn plac našo. No, pa me je le zagledau en fejt kelner v črnem fraki, no me je pelau k eni mizi.

»Tole mote mizo, Tevžek,« je reko. »Glej-te, da me nobote noter v Toti list zapisali!«

No ja, sn si mislo, najprvo bom tvojga vina no molo koštau, pal boma pa naprej govnila. Te mi je pa začev naštevati pijoče, da bi lahko že od tostega naštevanja pijon grotau. Jaz sn zafrimav za prvokret en glaž pijoče, ko se ji je reklo »Marela«, pa en glaž »Klofteja«. Meu sn pa fajn družbo. Zravn men je sedela na inteelegantna ženska, ko me je furt no furt s škornami v nage žokala. Je najbrž mislila, da bom šou z jo plesat. Pa jaz tokih mordernih plesov kena znom, ko me je stroh za kurje očise. Te sn pa gledau kak so drugi plesali. Pje, edn moški je tak zavijav »okol miz, da si je cila rebra ob stolih znucau. Edn je pa eni z jezikom z glave smitje pobirav, edn stori se je pa tak držau ko telegrafnštonga. Ga je najbrž krajščlog trofo. Pje, najbol čudn je biv pa en por. An je biv tok ko špila per klobosah, ana pa debela ko praunšvajgerca, pa mola, da mu je koma do lajbiča segla. Te mu je pa švedrola s škornami po nagah, an jo je pa od jeze gono okol tostih stebrov, da sn se bau, da se nobo velb dou na mene zrušo.

Od začetka sn slobe vole biv, pal je pa lušno grotalo. Muzike čisn več slišau, ko sn si tosto melodijo že koj na pomet zapumno, ko so jo špilali. Pje, zmirom, ko nas je honi muzikonter falokau s kumbo, sn mu še jaz začev nazaj rikati: »Ta hola drija driti!...»

Pje, k sreči me je božja previdnost ob štirih na nage sprovla, da sn še lahko po jih hodo. Težek tak čisn biv, ko me je na levi strani, tam ko sn meu priftošl, no molo dou vzelo.

Te sn pa reko: »adijo«, no sn jo začeu klotiti douta proti štacjonu, da mi nebi cug všou. Tam per frančiškanevski cirki me je pa srečau tosti guspud, ko je včosih per nas na Poharji predavanja o forškkih kuhareah držau.

»No Tevžek,« je reko, »a še zmirom po bircauzih hodiš? Vidiš, jaz sn se pa zej pobolšau, vsak den hodim za odpuščaje prosit.«

»Vida«, sn ga potroštau, »jaz tak zastopim, da more todi za vas bit no molo: Ta hojla drija... driti!«

Pje, kak me je foliš pogledau, Te mi je pa reko, da sn jaz osl. Vida, jaz sn mu pa za lon eno na zobe stisno. Ko te, bešterga, tepo se tak čisn cilo nuč, eniga sn pa mogo no molo, drgoči bi pa gvišno balen nazaj na Poharje prešo.

Mariborske plešaste glave

Nekdaj kodre sem uporne
brez pričeske nosil v kras.
Danes skrbno češem borne
si ostanke svojih las.

Trikrat dnevno jih masiram
z vrsto maž in tekočin,
k Zavadiliku marširam,
on pa, žal, je sam trpin!

Res, poznamo mast za gnide
in obliž za kurje oči,
še za barvo las — okside,
le masti za plešo — ni!!!

V temni noči premisslujem:
znašli so penicilin.
Vélike načrte kujem,
da odkril bom — lasolin!

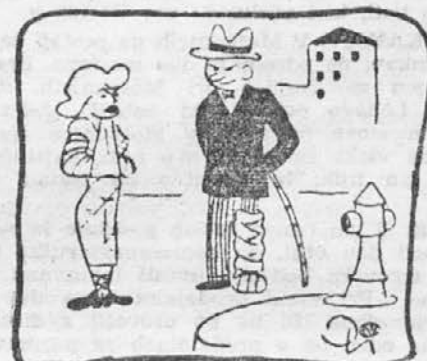
Solidna in hitra postrežba
to naša je prva odlika,
a druga: prehrambenih sredstev
zaloga pri nas je velika.
Ime naše tvrdke je: »HRANA«
Oglejte si naše predale!
Med drugim na prodaj imamo:
uvožene koloniale.

Trgovsko podjetje

»HRANA«
MARIBOR

Z VSEMI SVOJIMI PRODAJALNAMI

SKRIVNOSTEN POJAV V MARIBORU

V bolnici pa takšnih-le
nimajo nič radi
in zato jih vsak dan več
je na promenadi.

MILO ZA DRAGO

Prvi kmet: »Miha, ti si pa res neumen!«

Drugi kmet: »Zakaj le?«

Prvi kmet: »Pet kilometrov daleč neseš pismo na pošto, ko pa imamo sami nabiralnik.«

Drugi kmet: »Res je! Pa veš zakaj to delam? Pismonoša noče kupovati od mene jajc, zato pa jaz ne mečem pisem v njegov nabiralnik!...«

PRED POROKO

Ona: »Ti niti ne veš, kolikokrat so me prosili, naj grem pred oltar, predno sem tebi obljubila zakon.«

On: »Res? Kdo pa?«

Ona: »Moji starši.«

POTNI LIST ZA ŠVICO

Dobim na tretjo prošnjo potni list do Švice. Ko zve se to, vse tetke moje in vse strice prižene sla po ščetke, kline, v moje stanovanje...

za koga, vraga, potni list dobil sem? Zase ali zanje?

JURLJ OB PESNICI: Pri nas nimamo zgudovinskih znamenitosti, mamo pa dusti takih ljudi, kiri radi pijejo. Najbul se držijo v zadružni gostilni no pa se sučejo kulu bilarda. Ko so se trajzni, jih še kugle baugaju, nah pa s palco štokajo kulu sebe, da bulsi ni stati blizu jih. Ker nimajo krede, da bi mazali palco, z ju kuj pikajo po stajni, tak da je že čist flekasta. — Zaj smo mili že tri tečaje prutiavionske zaščite. Najbul haje je bil po tem drugem, ko smo naredli izpijete. Mili smu muziko nu pa dusti jisti nu vijna. Naš pretsednik Marko se ga je tak fajst natrisku, da je daugu z ritju na tlajhi brisu prašne deske. Zato pa ni triba misliti, da so pr nas pijanci. Či bi rajs bli, ne bi mill tiko iger. Naši ljudi znaju šplati na odri, še bul pa pr buči Pa še na radio se naši ljudi zastopiju. Samo v glavo jim kane gre, ker poslušaju samu našu lublansku radiu, marajo pa dlh tiko plačat, ko tisti, kiri poslušaju več štaionov.

MOŠKANJCI: V Moškanjcih na postaji že vso tmo čakata na odrešenje dva mostova. Prvi tamenjen za Pesnico pri Moškanjcih, drugi pa za Ledavo pri Murski Soboti. Železnica je te mostove postavila v Moškanjce menda zato, da vlaki vozijo mimo njih, kajti če bi vozili po njih, bi verjetno ne trajali tako dolgo...

RUŠE: V eni izmed ruških gostilnic je zagledala beli dan vest, da nameravajo ruška krajevna trgovska podjetja uvesti takozvano živo reklamo. Pri vsaki prodajalni bosta dva (ali dve) zaposlena (če ne bo preveč!) z direktno prodajo, eden bo v prodajalnah za pozdravljanje in zabavanje kupcev, eden bo stal pred vrati in vabil mimoidoče, eden bo hodil od hiše do hiše in tako propagiral, po dva pa bosta nadzorovala in vodila trgovine (če bi bil en sam, bi lahko »švinglal«). Vse tri krajevne trgovine imajo za to že potreben kader — skupno 21 sedaj pa le še čakajo ukaza od zgoraj za začetek sodobnega poslovanja.

SELCE: Tukajšnji uradni krogi zanikajo kot neresnične, lažne, izmišljene in zlobne klevete tiste vesti, ki govore, da je tamkajšnja uslužbenka kmetijske zadruga v kakršni koli tajni zvezi z miško četo v skladišču, po policah ali kje drugje. Nameščenka ima v svojo obrambo tudi jasne dokaze, ker razen mišjih sledi v prahu po policah in predmetih ni nikjer človeških stopinj. Tudi ni nobenih tozadevnih javnih ali tajnih zapisnikov, ker še niti redno poslovanje ni urejeno in ker sestanki v zatohlih prostorih sploh ne bi bili mogoči.

SPODNJI DUPLEK: Mi — upravni odbor kmetijske zadruga — smo sklenili, da bomo dvignili zadržne deleže le na 300 din, zadržniki pa na zboru meni nič tebi nič dvignejo deleže kar na 500 din. Mi smo ta sklep po svoji uvidevnosti ponovno korigirali na 300 din, zdaj pa pravijo, da naše korigiranje ne velja. Kako k vragu pa naj potem še vodimo zadrugo!

TROJICA V SLOVENSkih GORICAH: Izvedelo se je, da je tistih 13 trojiških reakcionarjev tajno sklenilo, da bodo bojkotirali vse kmete, ki so se odločili za škropljenje sadnega drevja in sicer tako, da bodo gledali na drugo stran, ko bodo šli mimo tistih sadovnjakov če bi pa drevje res obrodilo (potem so tu zraven čarovnije in sam hudič), pa bodo sadovnjake izžvižgali. Kakšen bo protikrep Trojičanov, še ne moremo točno zapisati. Menda bodo točno pregledali, komu bodo darovali jabolka ali jih dali po polovični ceni. Morda pa bodo trinajstoric (in še komu) iz dobrohotnosti posodili orodje, da bodo lahko čimpreje izruli svoje stare šore.

PROFESOR ZGODOVINÉ

»Predvčerajšnjim je moj mož izgubil klobuk, danes se pa že ne spominja več!«

»Ej gospa, ako bi se to zgodilo 1000 let pred našim štetjem, bi se tega sigurno spominjal...«

Prispevek iz Kočevja

Dragi Rezer! Objavljamo tri vaše, ki ste nam jih poslali. Priporočamo se tudi za naslednje številke. Če bo Mo, pripevaite tudi kaj bolj sodobnega iz Kočevja.

Uredništvo.

POD TIVOLIJEJEM

»Vidiš,« je rekla tetka nečakinji, »na tole tivolsko klopco vedno zelo rada sedem; pred leti sem imela tukaj svoj prvi sestanek.«

»Ljuba tetka,« je rekla nečakinja, »o tem mi moraš pa nekaj povedati!«

»Oh,« je zavzdihnila tetka, »kaj naj bi ti povedala? Tistega falota pamreč takrat sploh ni bilo.«

OPTIČNO-ALKOHOLNA PREVARA

Neki večer je sumljivo krivo taval po Tivoliju starejši možki in se pri vsakem dotiku z nosilcem svetilke vljudno opravičeval: »Pardon, tovariš! Oprostite tovarišica!« Končno se je ves obupan sesedel na bližnjo klop in sklenil počakati konec bakljade.

NAPREDEN OTROK

— Poznam otroka, ki vsak mesec pridobi 4 kilograma.

— To ni nič. Jaz poznam otroka, ki ga hranijo s slonovim mlekom in pridobi tedensko 5 kilogramov, torej 20 mesečno.

— To je nemogoče! Čigav otrok pa je to?

— Slonov.

O LUNI...

Osemnajstletna hčerka stoji pozno zvečer na dvorišču; pa jo pokliče mati, naj vendar pride noter, ko je zunaj tako hladno. »Oh, mati,« je dejala hči, »kaj bi hodila, ko pa luna tako lepo sveti!«

Čez nekaj časa je mati precej osorno zavpila: »Zdaj je pa dovolj, reci tisti luni, naj vzame svoj bicikl in se odpelje domov.«

GROZEN RED

»Na naši pošti je grozen red.«

»Kaj se je pa zgodilo?«

»Pred tremi tedni mi je dala žena pismo, naj ga vržem v nabiralnik. Včeraj sem ga pa zopet našel v svojem žepu!«

Ženske Kuli-jopice,
plašče za pomlad,
za otroke oblekice,
kam greš kupovat?
Kje je polno moških oblek?
Kje hubertus plašč?
Pridi k nam, mi smo za to
trrdka kot nalašč!

»VARTEKS«

PRODAJALNA KONFEKCIJE MARIBOR
GOSPOSKA ULICA 5

V KUPEJU

— Ali se sme kaditi v tem kupeju, tov. sprevodnik?

— Ne sme se!

— Odkod pa potem toliko dima?

— Od kadilcev, ki me niso vprašali!

Le prisluhni govorici:
»Dobro kupil boš v »Planici!«
Tam prehrabene predmete
si kupuj — in na pakete
inozemske boš takoj
kar pozabil, ljubček moj!
Da ta trrdka k »BRAZDI« spada,
to se kar takoj otipa,
nekaj tam lokal imel je
neki, že pokojni Crippa.
Danes pa, če tja zaiđeš,
točno do »Planice« prideš!

TRGOVSKO PODJETJE
»BRAZDA«

vam priporoča ogled novo urejenih izložb
prodajalne »Planica« v Slovenski ulici!

V prisotnosti in odsotnosti

Prisotnost duha...

...odsotnost telesa

Nekaj Shawovih

O KRITIKI

Shaw je pisal gledališke kritike. V njih je bil rad ironičen in je pisal najslabše kar o vseh povprek. Pri tem pa je že mislil, da je zelo kavalirski in dobrohoten. Ko so ga nekoč napadli, da je preveč brezobziren, je dejal:

— O, če bi ljudje vedeli že tisto, česar ne napišem!

KAKO SE JE SHAW OŽENIL?

Poslušajmo njega samega:

— Nekega dne ob koncu prejšnjega stoletja sem se vozil s kolesom mimo hiše gosposkične Šarlote Payne. Padel sem in si zlomil nogo. Gosposkična me je vzela v svojo hišo in me nekaj tednov potrpežljivo zdravila — ves čas, ko sem moral biti v postelji. Položaj je postal neroden in zavedal sem se, da se moram z njo poročiti; nisem pa imel za to prav nobene volje. Odločil sem se, da bom zjutraj naslednjega dne zapustil hišo. Res sem zgodaj zjutraj vstal in jo skrivaj pobrisal. Toda že na prvi stopnici stopnišča, ki je vodilo na vrt, mi je izpodrnilo in padel sem po tleh. Šarlota je takoj pribirzela iz svoje sobe in me dvignila. V tem sem videl božji prst in sem se odločil, da se z njo poročim.

NEUSLIŠANA LJUBEZEN

Prijatelji so razpravljali o tem, ali je mogoče, da nekdo umre zaradi neuslišane ljubezni. Shaw je bil mnenja, da je to možno. V dokaz temu je pripovedoval zgodbo o svojem prijatelju, ki se je do blazno-

sti zagledal v deklico, ki se ni hotela z njim poročiti.

— Ali je vaš prijatelj umrl od žalosti? je vprašala neka deklica, ki je bila zraven in ki jo je ta pripoved do solz ganila.

— Gotovo, je odgovoril Shaw — umrl je čez petnajst let.

BO PA ADVOKAT

Bernard Shaw je sedel v kavarni v družbi z advokatom in kirurgom, ki sta pripovedovala dovtipe na račun pisateljev dram. Shaw je poslušal in molčal.

— Zakaj pa še ti katere ne poveš? sta mu dejala prijatelja.

— Vem samo eno, je odgovoril komediograf — in jo bom povedal v nekaj besedah. Kirurg, ki ga poznam, je pri neki operaciji izgubil živce in namesto, da bi bolniku izrezal bolni organ, mu je izrezal vest.

Shaw je umolknil in prijatelja sta ga debelo gledala.

— No! je dejal advokat. — Ali je to vse?

— Ne, je odgovoril Shaw. — Bolnik je vkljub temu ozdravel, ker pa ni imel vesti, je šel za advokata.

ALI — ALI

Bernard Shaw je nekoč dobil od neke svoje oboževalke naslednje pismence: »Gospod, vi ste najinteligentnejši moški na svetu in jaz najlepša ženska. Sin, ki bi se nam rodil, bi bil vzor popolnosti.« Shaw ji je odgovoril: »Kaj pa, če bi podedoval lepoto po meni in inteligenco po Vas?«

Z naših elitnih plesov

— Ali si slišal, da je stala ta toaleta 12.000 dinarjev?
— No, saj ni čudno! Je tudi kaj videti...

Na nekem dobrodelnem koncertu je pel tudi pevec z manj lepim kakor močnim glasom. Matej Hubad je po sporedu stopil k pevcu in ga vprašal:

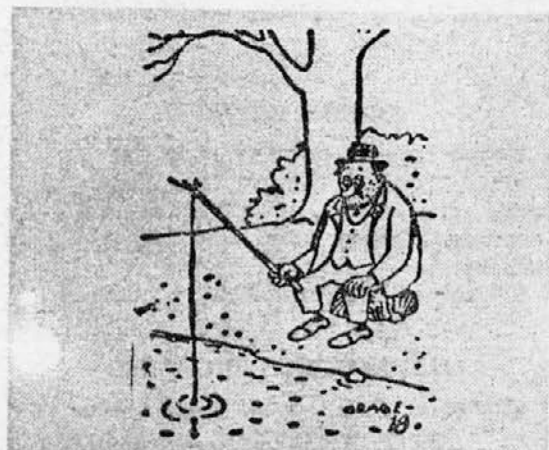
— No, kaj mislite, tale dvorana ima gotovo zelo slabo akustiko?

— Nasprotno, gospod Hubad, celo izvrstno akustiko ima!

— Zakaž, k vragu, pa se potem tako derete?

V Detroitu je nek čudak zažgal svojo lastno hišo. Ko so ga vprašali zakaj, je rekel: »Ni mi bila po godu sosesčina!«

V Peruju so prijeli nekega vročekrvnega, ker je streljal na gručo, ki je pod njegovim oknom igrala podoknico. »Saj ni bil moj rojstni dan!« se je branil.

— Vedno manj verujem, da so naši predniki kdaj živeli samo od lova in ribolova.

Ni ta pravi!

Trije veseljaki pridejo na železniško postajo v Brighton in eden med njimi vpraša železničarja:

— Prosim, kdaj gre prvi vlak proti Londonu?
— Pravkar ste zamudili enega, naslednji gre ob 9.00 uri.

Vesela trojka se odloči, da počaka to urico v železniški restavraciji. Tam so sedeli ob litrčku. Točno ob 9. uri pridejo na peron in vprašajo železničarja, kje stoji vlak.

— Rekel sem vam, da odhaja točno ob 9.00 uri. Pravkar je odšel.

— Ah, kaj bi, — pravi eden med njimi, — počakajmo naslednjega.

— Naslednji vlak gre ob 11.00 uri, — pripomni železničar.

Spet so odšli možakarji v restavracijo, vendar se je ob 11.00 uri ponovilo isto.

— No, — jih opozori železničar, — naslednji vlak ob 12.00 uri je pa zadnji vlak proti Londonu to noč. Če tega ne dobite, potem ne boste odpotovali nocoj proti Londonu.

Nekako točno ob 12.00 uri skočijo iz restavracije trije veseljaki, hitijo kot kura brez glave po peronu in zasopihano vprašujejo železničarja, kje je vlak.

— Evo ga, pravkar je odrinil.

Res, vlak je pravkar odhajal iz postaje. Vsi trije pričnejo teči, kolikor so imeli moči. Dva sta skočila še na zadnji vagon, medtem ko je zadnji ostal na peronu. Vino mu je stopilo namesto v glavo v nogo! Toda, ta se je naenkrat začel smejeti in ni mogel ničesar povedati od smeha, ki mu je potisnil solze v oči.

— Kaj je na tem smešnega? — je vprašal železničar že drugič ves začuden.

— Ha, ha, ha! Ta dva možakarja sta me prišla samo spremiti na postajo, jaz bi pa moral odpotovati!

— Ko bi v tej samoti imel vsaj kakšno res zanimivo knjigo, bi tole robinzonado mnogo laže prenašal. Na primer — Franceta Brenka ZAPISKE O FILMU, ki jo je izdala mariborska založba »Obzorja« in jo prodaja po nizki ceni 365 dinarjev!

Mladi „Toti“

DOBRA RAZLAGA

Kovač razlaga novemu učencu:

»Pazi, Tonček! Najprej bom podkev razaril, nato jo bom položil na nakovalo. Ko okimam z glavo, udari z velikim kladivom v njej...«

Kovača so nato prepeljali v bolnico...
st.

NADEBUDNI PRVOŠOLEC

»Danes si pa bil dolgo v šoli, Mihec.«

»Veš, mama, s Frančkom sva se posvetovala, kam greva kroat po veliki maturi.«

ŠESTNAJST LET

(Prosto po Murnu)

Moja ljubica je stara šestnajst let, o j šestnajst mladih, lepih let, obraz, oči krasné in udi, že nylonke ima in pleše vugi-bugi.

— Kaj pa delaš, Peterček?
— Ali ne vidiš, Floki mi liže krožnike, tako da jih potem samo obrišem.

IZGOVOR

»Kako si le drznete govoriti moji hčeri o poroki?«

»Oprostite, saj nisem mislil resno.«

DANES NI VEČ TAKO!

Profesor: »To je zmeraj tista stara pesem: — Če paglavec ni za nobeno rabo, ga pa dajo v šolo.«

Študent: »O ne — zdaj ni več tako, kakor je bilo v vaših časih!«

— Joco —

POMLADANSKI RODBINSKI IZLET

— Očka, ali ni prelepo?

— Poglej, pogledj, kako se je Milanček postaral! Že skoro vse lase ima...
st.

UGANKE

»Kaj je to: nič ni tako skrito, da ne bi bilo očito?«

»Ženska večerna obleka z dekoltejem.«
st.

ŠOLSKA

Učitelj: »Kje je bil Napoleon prvič poražen?«

Janezek: »Na strani 215.«

Naj bo mrzlo ali vroče,
spomni se na »SANA« — Hočel
naj bo sonce, dež ali sneg,
naš produkt gre vedno v tek!

Naročajte pri nas: izvrstne bonbone, vanilij-sladkor, čokoladni deserti in raznovrstne druge pudinge

„Sana“

Hoče pri Mariboru

KAZEN

Veroučitelj: »...in potem je Bog kaznoval kačo s tem, da se bo vse večne čase plazila po trebuhu...«

Jožek: »Prosim, po čem pa se je prej plazila?«

KONTRA

»Učiteljica se mi pritožuje, da večkrat ostajaš od pouka.«

»Vidiš, meni pa se pritožuje, da tebe ni nikoli na roditeljske sestanke...«
st.

RAZUMLJIVO

»Kaj bi ti rekel učitelj, če bi se takole vedel v šoli?«

»Vedi se dostojno, saj nisi domal.«
st.

MLADEMU LITERATU

— V vašem delu je mnogo novega in mnogo resničnega; toda, kar je novega, ni resnično, in kar je resnično, ni novo.

PREVIDNOST

»Janezek, nikar ne božaj tega leva...«

»Očka, saj je vendar nagačen!«

»Človek nikoli ne ve! Kaj pa, če je slab nagačen?«

PROFESOR

Profesor: »Zakaj me pa niste včeraj pozdravili na cesti?«

Dijak: »Oprostite, tovariš profesor, sem namreč kratkoviden.«

Profesor: »Prav, pa bi bili malo bližje stopili!«

— Ali si neumen, da si plačal deset dinarjev za takšno ropotuljo?

— Molči, bedak! Moj stric mi bo dal doma zanjo takoj vsaj petdeset dinarjev...
25
brasa

— Bojanček, telefonski pogovor za tebe.

Stari znanec gospodinj Jarčeva je sladna kava.

Zdaj zahtevajte povsod: »Naj bo sveža, vedno prava!«

Edino pravo JARČEVO
SLADNO KAVO
proizvaja

Industrija živilskih
proizvodov

MARIBOR, PARTIZANSKA CESTA 30

Italijanska specialiteta

»OGROMNE« MNOŽICE DEMONSTRANTOV V TRSTU

(Risorgimento Socialista)

Tako se smejejo po svetu

NI RAZUMEL

Nek dan je skozi Oxford street v Londonu hitel človek, ki je bil škilast. Ker je bilo na ulici polno ljudi, je naenkrat trčil v človeka, ki je hitel v nasprotni smeri.

— Čemu, za vraga, — je izbruhnil jezno, — ne gledate kam greste?!

Ta drugi pa prav tako žolčno:

— Zakaj pa vi ne greste kamor gledate!?

Henrik Ibsen je bil nekoč povabljen na veliko svečanost. Prišel je ves obložen z različnimi odlikovanji. Neki prijatelj ga začudeno vpraša:

— Čemu pa ste se tako obložili s temi odlikovanji?

— Veste, včasih rad popijem več, kot lahko prenesem. Če pa imam na sebi vsa ta odlikovanja, mi v takšnem kritičnem času nihče več ne nataka.

*

Ko je Mark Twain izstopil iz cerkve, je to povzročilo veliko senzacijo. Nekoč je kmalu nato Twaina srečal v družbi neki škof, ki je bil znan kot prepričevalen govornik. Škof je skušal uporabiti priliko in je pričel Twainu pripovedovati o lepotah raja v najbolj pestrih in krasnih barvah. Skratka, prikazal mu je raj, kot najlepši kraj, ki si ga kdo sploh more zamisliti.

Twain je potrpežljivo molčal, potem pa le dejal:

— Oprostite, povejte mi potem, zakaj ste pa letos pozimi zaradi pljučnice klicali okrog sebe cel zdravniški konsilium, če je v raj tako lepo?

ZMOTILA SE JE

Nekega dne pride stara ženska v hotel v London in zahteva sobo s kopalnico. Vrtar, vljuden kot vedno, takoj opravi formalnosti in ji da v spremstvo malega dečka.

Le-ta ji pokaže vrata, jih odpre in zaprosi naj vstopi.

— Te sobe pa že ne bom vzela. Saj nima niti umivalnika, niti oken ne. Pa tudi premajhna je!...

— Madame, to ni vaša soba, temveč lift!

OB ITALIJANSKIH UPRAVNIH VOLITVAH

— ... ne: zbogom, dragi brat. Ampak: na svidenje pri volitvah...!

(Risorgimento Socialista)

PREPOZNO

Mož v letih dobi nove (umetne) zobe in se odpelje na letni oddih na morje. Po njegovem odhodu se žena spomni, kako lahko bi njen soprog med kopanjem v razburkanem morju zgubil svoje nove zobe. Zato mu takoj piše: Ne nosi svojih novih zob na kopanje. Mož pa ji je odpisal:

— Zakaj nisi telegrafirala?

NI MESAR

Znan kirurg je operiral mesarja in mu poslal masten račun. Čez nekaj časa se je ta popravil in srečal zdravnika na cesti.

»No, kako je, bolnik? Ali ste bili z operacijo zadovoljni? Kajne, da nisem mesar?«

Mesar, ki še ni pozabil računa, je hitro odgovoril:

»O, ne, ker jaz naprej zakoljem, šele potem odere ml.«

— Prelatim te do kostil!

— Zato morajo biti trije!

— Saj tudi bodo, če prišteješ tista dva ki te bosta odnesla.

ZOGOBRČ V ORIENTU

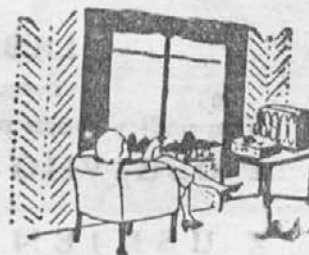
John Bull Faruka

Faruk Mahas pašo...

(konec prvega polčasa)

(Risorgimento Socialista)

Predilnica in tkalnica Maribor

Nove desene, preljubna dekleta, naša tovarna vam letos obeta: veliki karo sedanja je moda, zanj prav gotovo denarja ni škoda! Kaj pa še drugega vse mi imamo, tukajle spodaj na znanje vam damo:

Kupujte naše kvalitetne, zelo okusne desene. Odlikujejo se po živahnih, izbranih barvah in vzorcih! Za letošnje poletje smo izdelali marsikaj novega! Za vsakogar in za vsak čas smo poskrbeli. Za delo: delovne obleke in srajce, za zabavo in veselje obilo živahnih in lepih vzorcev.

PREDILNICA IN TKALNICA
Maribor

Sportnik Kljuse poroča:

Odbojka je lepa igra. Odbojkaši so čudni ljudje. V Višnji gori ali Žužemberku (ne vem točno) so izbirali državno reprezentanco, ki nas bo zastopala 19. aprila na odbojkarških tekmah v Parizu. Predhodno je bilo treba prirediti med-republiške tekme, da ljudje in strokovnjaki vidijo najboljše igralce. Rezultat je bil sledeč: Hrvatska je premagala Srbijo 3:2, Slovenija pa je premagala Srbijo 3:1. Moštvo Srbije je torej izgubilo obe tekmi. Pa so rekli strokovnjaki v Višnji gori ali Žužemberku: »V inozemstvo je treba poslati tiste, ki manj znajo, da se bodo nekaj naučili!« In tako so postavili v reprezentanco 4 igralce iz Srbije, 3 iz Hrvatske in 3 iz Slovenije — Iz Slovenije so prišli v reprezentanco 3 igralci. Tik pred izbiro je bila med-mestna tekma med Mariborom in Ljubljano, ki se je končala z zmago Maribora 3:2. Pa so zopet rekli v Višnji gori ali Žužemberku: »V reprezentanco naj pridejo oni, ki manj znajo, da se bodo v Parizu več naučili!« In tako so prišli v reprezentanco: 2 igralca iz Ljubljane in 1 iz Maribora. Zaključek:

Trener (svojemu moštvu): »Hudiča, kaj pa tako dobro igrate? Pustite vendar nasprotnika zmagati, sicer ne dobimo nobenega našega igralca v reprezentanco!«

Odred je visoko premagal ljubljanskega železničarja s 5:0. Vzrok je najbrže v tem, da so železničarji prihajali do žoge z veliko zamudo.

Branik je premagal Nafto z 2:1 kljub temu, da je Nafta s svojim eksplozivnim napadom večkrat ogrožala Branikov (v Kranju omadeževani) oltar.

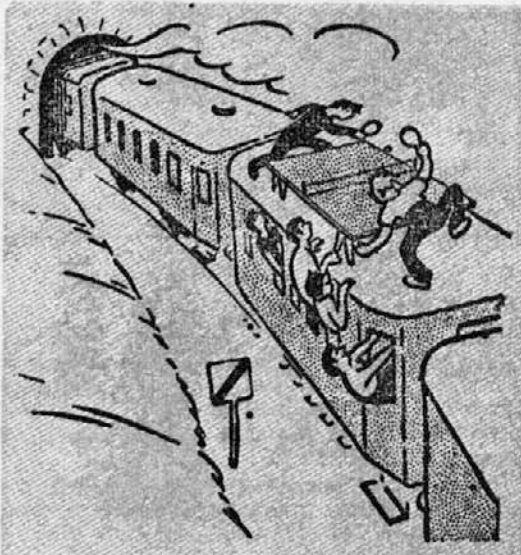
Rudar je z zmago nad Slogo začel izpodkopavati tla vodečemu mariborskemu železničarju, ki na svojem igrišču z veliko težavo zmaguje. To pa baje zaradi tega, ker je blizu igrišča železniški tir, po katerem med tekmo vozijo lokomotive, ki tako pritegujejo pozornost vestnih železničarjevih igralcev, da streljajo mimo gola.

Že v petek, 4. aprila, se je vršil šahovski dvojboj med Ljubljano in Mariborom po teleprinterju. Vprašal sem merodajne šahovske funkcionarje (statistika, gospodarja itd.), zakaj se niso šahisti osebno srečali. Zaupno so mi povedali, da jih je večina poročenih in da jih žene ne pustijo na potovanje, ker prihajajo baje po vsakem tekmovalju en dan pozneje domov ter se izgovarjajo, da so bile partije prekinjene in da so morali ostati čez noč v Ljubljani.

Harangozo in Dolinar sta postala mednarodna namizno-teniška prvaka Anglije 1952 kljub temu, da sta po pisanju »Narodnega športa« šla na prvenstvo brez vsakega treninga. Po vrnitvi iz Anglije sta mi izdala tajnost, zakaj ni bilo treba trenirati. Namizno-teniška zveza je namreč prišla na idejo, ki bo prihranila našemu športu težke tisočake. S posebno opremo vago-

nov se bodo namreč lahko odslej vršili treningi medpotoma (glej spodnjo sliko).

Kljub novatorski ideji je Harangozo v prvenstvu poedincev izpadel v polfinalu. Baje je poraz že slutil:

Dolinar: »Nekam nerazporejen se mi zdiš pri igri.«

Harangozo: »Občutek imam, kot da se mi bliža nesreča.«

Anglija je premagala v nogometu Škotsko z 2:1. Škoti so spocetka hoteli zmagati. Ko so jim pa povedali, da bo moral zmagovalec igrati v inozemstvu, so iz strahu pred prevetnimi stroški zgubili vsako veselje do zmage.

»Polet« piše, da so še vedno surovi izgredili med igralci na rokometnih tekmah. Tik ob tem poročilu pa je objavljena notica o začetniškem tečaju jiu-jitsa. Morda bi bilo bolje inserirati ob tem poročilu nadaljevalni tečaj jiu-jitsa.

ANEKDATE

Pred prvo svetovno vojno je bil v Ljubljanski drami igralec po rodu Čeh. Teško je govoril slovenščino, vendar si je mnogo prizadeval, da bi govoril slovensko. Ker so bili tisti čas slovenski igralci dokaj mesecev v sezoni brez plače, je režiral po deželi s posebnim veseljem »Kristusovo trpljenje« in je obenem tudi sam igral Kristusa. — Nekoč je nekje na Gorenjskem v poletni vročini zrežiral tak »Pasion«. Ker je bil obenem prijatelj žlahtne kapljice ter tudi zaradi vročine, je pač režiser in igralec Kristusa visel tisti popoldan na križu ves poten. Potem pa je bil prvič zaradi vročine, drugič zaradi žlahtne kapljice in tretjič, ker ni popolnoma obvladal besedila poslednjih Kristusovih besed, ki jih je moral izgovoriti. Obenem je bil spet na novo žejen. In to se je pojavilo baš, ko bi moral s križa zastokati svetopisemsko besedo: »Žeja me«. Šepetalec mu zašepeta: »Žeja me«. Igralec-Kristus ne razume, malo težka je beseda za Čeha! Nastane mučna pavza. Spet se oglasi šepetalec, topot ne šepete, temveč kar zavpije. Igralcu stopijo vse bolj pristne potne srage na čelo. Spet mučna pavza, v kateri mu šepetalec zdaj s kretnjo zvrčanja kozarca interpretira, kar bi moral Kristus zastokati: »Žeja me!« Tedaj Čeh-Kristus zelo prepričevalno in glasno zavpije: »Hergot, ja bih pill!...«

Velikega pianista Liszta so povabili v nekorošnico, da bi priredil koncert norcem. Mislili so namreč, da bo glasba nanje blažljivo vplivala. Ko pa se je Liszt vsedel za klavir in udaril nekaj akordov, se je zaslislala strahovita kakofonija. Neki norec je namreč klavir nalašč pokvaril. Lisztovo neubrano igranje je med norci vzbudilo viharno veselost, ki je že skoraj menjala na delirij. Plesali so okrog Liszta in kričali vsi divji: »Liszt je znorel! Liszt je znorel!«

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije, Poverništvo Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopališka ulica 6/II — Telefon 29-07 — Čekovni račun Narodne banke 6401-90-332-51 Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna

18. in 23. aprila je žrebanje srečk Državne loterije FLRJ!

Novo ustanovljeno grosistično-detajlistično trgovsko podjetje

USNJE

LJUBLJANA — WOLFOVA ULICA 1/II

Poštni predal 320 — Telefon uprave 43-64, 38-92

Vam nudi v svojih prodajalnah

Z OBUTVIJO veliko izbiro vseh vrst cenene, kvalitetne, trpežne, specialne modne obutve;

Z USNJE M vse vrste usnja, čevljarških in sedlarskih potrebščin.

V GROSISTIČNEM ODDELKU nudimo trgovskim podjetjem poseben popust! Obiščite nas — in prepričali se boste o solidni in strokovni postrežbi!

USNJE - LJUBLJANA

Izbira velika — vse kot želitel!
Kakovost in moda — pri nas to dobite!
Poceni, solidno — pri nas ni problem!
V postrežbi precizno — to naš je namen!